У Шишацькому районі Полтавщини в приватному господарстві Героя України Семена Антонця «Агроекологія» відбулося обласне свято першого снопа.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (Укрінформ).

№ 125 (2625) ▪ Середа, 18 липня 2001 року ▪ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України

ЦЬОГО ДНЯ

▪ 1863 р. Валуєвський циркуляр — заборона царського уряду друкувати українською мовою книги. ▪ 1905 р. Народився письменник Панас Кочура (історичні романи «Світлий ранок», «Золота грамота»). ▪ 1931 р. Почалося спорудження заводу «Криворіжсталь». ▪ 1936 р. Народився кінорежисер та кінооператор Юрій Іллєнко («Білий птах з чорною ознакою», «Легенда про княгиню Ольгу»). ▪ 1946 р. В еміграції відновлено Спілку української молоді (СУМ).

Ефективність доведуть результати

Парламент четвертого скликання буде більш політично структурованим і здатним сформувати реальну парламентську більшість кількістю до 300 депутатів. Упевненість у цьому Голова Верховної Ради України Іван Плющ висловив під час зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом Французької Республіки в Україні Паскалем Фієскі. На його думку, майбутні вибори відбуватимуться за пропорцією попередніх — 50% депутатів обиратиметься за партійними списками і ще 50% за мажоритарною системою, повідомляє інформуправління ВР.

На прохання пана Фієскі сторони обговорили хід земельної реформи в Україні. На думку Голови ВР, цьогорічні результати господарювання в АПК «підтвердять ефективність та невідворотність проведених на селі реформ», що сприятиме ухваленню Земельного кодексу протягом наступної сесії. Коментуючи перспективи створення іпотечного банку, він зазначив, що це стане можливим лише після того, «як земля стане товаром».

Євроінтеграція поки що без міністерства

Найближчим часом в Україні не буде окремого Міністерства з питань європейської інтеграції. Про це заявив Прем'єр-міністр України Анатолій Кінах. За словами глави уряду, управління з такими функціями буде створено в рамках Кабінету Міністрів. Нагадаємо, в процесі формування нового Кабінету Міністрів передбачалося створення додатково двох міністерств —промислової політики і євроінтеграції. Питання з Мінагрополітики вирішилось позитивно — міністром призначено Василя Гуреєва.

Не повинен перемагати партійний егоїзм

Група народних депутатів України на чолі з заступником Голови Верховної Ради Степаном Гавришем із робочою поїздкою відвідала ВАТ «Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча». Зацікавленість парламентаріїв у діяльності найбільшого металургійного підприємства України не випадкова. За словами Степана Гавриша, «у ньому є складова частина і нашої політичної і законодавчої праці». Адже саме Верховна Рада торік прийняла закон про особливості приватизації комбінату, внаслідок чого господарем підприємства став багатотисячний трудовий колектив.

(Закінчення на 2-й стор.).

СКУПИЙ ПЛАТИТЬ І ПЛАТИТЬ...

Повінь на Закарпатті спричинила катастрофу. На допомогу населенню держава спорядила аварійно-рятувальні загони Міністерства надзвичайних ситуацій України, підрозділи Міноборони та внутрішніх справ. Не забарилася й міжнародна гуманітарна допомога. Реакція з боку українського уряду була вчасною і результативною.

(Закінчення на 4-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У номер

Візит Цзян Цземіня

20—22 червня в Україну прибуває лідер КНР Цзян Цземінь.

Очікується, що в ході візиту буде підписано низку міждержавних та міжурядових угод, зокрема стосовно екстрадиції та розвитку співробітництва в галузі туризму. Як повідомив на вчорашньому брифінгу виконувач обов'язків керівника прес-служби МЗС Сергій Бороденков, напередодні державного візиту в міністерстві відбулася робоча зустріч з питань україно-китайських відносин за участю провідних учених-китаєзнавців та представників дипкорпусу.

(Закінчення на 9-й стор.).

Знак біди

Червоний півень також «жниве»

На Одещині вже сталося кілька великих пожеж на полях достиглих хлібів. 55 гектарів пшениці знищив вогонь в СГК «Криничне» Болградського району. За попередніми даними, пожежу спричинили пастухи, що доглядали отару на сусідній ділянці. А в Саратському районі в сільгоспкооперативі «Дружба» посіви високоврожайної озимої пшениці згоріли на 90 гектарах — збитки оцінюють орієнтовно у 360 тисяч гривень. Тут винуватця поки що не знайдено. Сталося й кілька дрібних пожеж, котрі своєчасно ліквідовано. Загоряння починалися зазвичай від доріг, лісосмуг — хтось кинув недопалка, комусь забажалося багаття розкласти, ще десь іскра від машини впала в пересохлу солому, ***повідомляє наш власний кореспондент з Одещини Георгій ВОРОТНЮК.***

Вітчизняний стиль

«Тамара» бачить наскрізь

Унікальний комп'ютерний томограф, названий жіночим ім'ям, створено на Смілянському НВО «Орізон». Співавтори новинки — Інститут монокристалів НАНУ та харківське СП «Алеріс Ейч».

На замовлення Росії у Смілі розпочато серійний випуск високотехнологічних ядерно-медичних приладів — однофотонного емісійного томографа «Тамара». Втім, гамма-камеру, котра не поступається за багатьма параметрами знаменитій «Судзукі», закупила також більшість обласних лікарень України, **повідомляє наш власний кореспондент з Черкаської області Лідія ТИТАРЕНКО.**

Я вам пишу...

Незгідливі старі

Тричі читав у вашій газеті роз'яснення про те, чи зобов'язані люди 70-ти та більше років обмінювати паспорт старого зразка. Ви стверджуєте, що лише за бажанням і за можливості. Але сьогодні під час перевірки домових книжок нас із дружиною (їй 73, а мені 74 роки) «ввічливо» попередили: якщо ми не обміняємо паспорти на нові, нас оштрафують і позбавлять пенсії!

Що це за держава, де старим немічним людям загрожують у такий спосіб? Може, в разі непокірливості за нами, старими, пришлють «чорний воронок»?

В. ДАВИДОВ.

Брянка Луганської області

P. S. В Україні намолочено понад 7,2 мільйона тонн зерна

Не повинен перемагати партійний егоїзм

(Початок на 1-й стор.).

На переконання депутатів, наслідки такого рішення позитивні: підприємство продовжує масштабну реконструкцію, орієнтуючись на європейський рівень розвитку металургії. Водночас на комбінаті здійснюються соціальні й екологічні програми, за останні роки створено тисячі нових робочих місць. Маріупольські металурги не лише варять сталь і забезпечують левову частку надходжень міського бюджету, а й потужно інвестують сільське господарство: уже сьогодні агрокомплекс комбінату імені Ілліча займає 100 тисяч гектарів.

Коментуючи підсумки сьомої сесії Верховної Ради, Степан Гавриш заявив, що її продуктивність була дуже високою. Зокрема, прийнято Бюджетний і Кримінальний кодекси, три книги Цивільного кодексу, проведено малу судову реформу і серйозну дискусію навколо податкового законодавства.

Говорячи про майбутні парламентські вибори, заступник Голови Верховної Ради висловив припущення, що вони проходитимуть за пропорційно-мажоритарною системою (50 на 50 відсотків). Щодо можливості внесення змін до Конституції, згідно з якими депутати, обрані за списками партій і блоків, позбавляються мандата в разі виходу із відповідної фракції, Степан Гавриш сказав: «Голосування із цього проекту показало, що ми стали заручниками партійного егоїзму».

На його погляд, щонайменше дві практичні помилки закладено до цього законопроекту. Перша: депутати конституювали тип виборчої системи, що суперечить статті, де йдеться, що вибори мають відбуватися на основі прямого, загального і рівного виборчого права. Друга: введено новий вид депутатського мандата — імперативний. Не народ, а партійні вожді вирішуватимуть долю кожного депутата. «Це прямий виклик плюралістичній демократії, яку ми будуємо в нашій країні, і, гадаю, на восьмій сесії в народних депутатів вистачить аргументів, щоб не проголосувати за ці зміни», — заявив Степан Гавриш.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

І Біблія, і літак...

Депутат в окрузі

Якби хтось порахував, скільки разів мешканці Херсонщини на власні очі бачили тих, за кого віддали свої голоси на виборах до Верховної Ради, можна бути впевненим, що до місцевої «книги рекордів» потрапив би Сергій Кириченко. Жодного заходу не обходиться без його участі та допомоги. Люди завжди чекають депутата, відразу оточують, діляться бідами, рідше — радощами. Ніхто не скаже, що Сергій Олександрович, бодай, колись відвернувся. Як людина віруюча, кожному він подає руку. Мало того, звертаються навіть ті, хто проживає в інших округах. Довелося якось почути у Бериславському районі від намісника місцевого чоловічого монастиря про благодійну акцію, яку проводили ченці для дітей із малозабезпечених сімей. На захід запросили голову обласної організації Християнсько-демократичної партії, народного депутата Сергія Кириченка. Приїхав, кожному вручив Біблію, привіз подарунки. У Голій Пристані нещодавно відкрився авіаційно-технічний спортивний клуб. Серед спонсорів були директор підприємства «Інвест-сервіс» Олександр Буренко і депутат від округу Сергій Кириченко. Літаки, що прибули із Сімферополя для тренувальних польотів членів дитячого клубу, спонсори забезпечили пальним.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

Фото Геннадія КАБАЧЕНКА.

Натюрморт з троянди, яблука і бджоли

Регіон: політичний спектр

Депутати Черкаської обласної ради тривалий час не давали згоди В. Лук'янцю на дострокове припинення ним повноважень голови облради. Незважаючи на те, що Володимир Лукич подав відповідну заяву ще у жовтні 1999 року, одразу після призначення його головою облдержадміністрації.

Нарешті через півтора року прохання В. Лук'янця задовольнила липнева сесія обласної ради. Чому на виконання конституційної норми про розмежування законодавчої і виконавчої гілок влади депутатам знадобилося 20 місяців — залишилося «за кадром». Натомість позбавлення керівника області одного з двох крісел автоматично вибило з рук місцевої опозиції головні звинувачення — у порушенні В. Лук'янцем Конституції і в узурпації влади.

Утім, у представників опозиції: комуністів, соціалістів, Руху, «Собору», «Батьківщини», УНА-УНСО та багатьох громадських організацій лишився чималий арсенал інших «боєприпасів» проти обласної влади і «антинародного режиму» в цілому. Всю минулу зиму і весну на центральному майдані обласного центру, поблизу «Білого дому», стояли намети і майоріли прапори. «Чисто червоні» вимагали відставки Л. Кучми та В. Ющенка, а червоно-чорні та синьо-жовті — тільки Л. Кучми. В акції «Україна без Кучми» активну участь брав відомий по «канівській четвірці» на президентських виборах черкаський міський голова В. Олійник. Тому два «батьки» міста і області — Володимири — Олійник та Лук'янець перебувають на діаметрально протилежних політичних полюсах. Володимир Олійник входить до керівного ядра Форуму національного порятунку, а Володимир Лук`янець має квиток члена СДПУ(о).

До слова, нещодавні відвідини Черкас лідера соціал-демократів (об'єднаних) В. Медведчука продемонстрували потужність обласної організації, яку очолює перший заступник голови облдержадміністрації В. Льошенко.

У зборах партактиву взяли участь глави райдержадміністрацій, райрад, керівники підприємств та організацій, котрі вступили до лав СДПУ(о). І все-таки на запитання журналістів про те, чи можна стверджувати, що влада в області повністю належить соціал-демократам (об'єднаним), В. Медведчук відповів: коли Президентом України буде член СДПУ(о), тоді можна вести мову про реальну владу.

Однак на згаданих зборах ішлося не лише про партійні справи, а переважно про назрілі проблеми регіону. Зокрема, про заборгованість у зарплаті, котра в усіх галузях економіки області становить понад 152 мільйони гривень.

Тим часом, незважаючи на спеку і гарячий жнивний час, партійне життя в області пожвавлюється. Завоушилася «бджола» партії «Реформи і порядок». Знову під стінами облдержадміністрації з'явився пікет соціалістів під гаслом «Україна без Кучми». Активісти «Батьківщини» готуються до референдуму про недовіру Президентові. А унсовці вимагають звільнити з-під варти свого лідера Р. Зайченка, заарештованого після відомих березневих подій у Києві. У місцевих програмах телебачення періодично розквітає троянда, інколи з'являється яблуко. Кожна партія пропонує до майбутніх парламентських виборів свій «натюрморт». Але потенційного глядача поки що він не цікавить. Середньостатистичний сільський чи містечковий виборець, заклопотаний нині реальним натюрмортом — заготівлями на зиму. Одне слово, хлібом насущним.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

ЗАЯВА
про початок формування виборчого блоку «Наша Україна»

Дорогі співвітчизники!

Україна потребує широкого об'єднання демократичних патріотичних сил, здатного виправдати сподівання та довіру наших громадян.

У результаті інтенсивних консультацій і переговорів з широким колом однодумців, партнерів та союзників ми дійшли згоди щодо принципів і шляхів формування політичної сили, побудованої на ідеї консолідації. Сьогодні ми розпочинаємо формування виборчого блоку «Наша Україна».

Наше завдання — утворити реалістичне, відповідальне перед народом об'єднання, здатне змінити життя мільйонів українців на краще. Наша мета — побудувати державу, яка справді належить народові, виконує його волю, захищає його інтереси.

Я хочу, щоб кожен громадянин міг з гордістю сказати: так, це — моя держава, це — моя Україна! Досягти цього можна тільки разом. Ми збудуємо країну, в якій знайдеться гідне місце кожній чесній людині.

Наші подальші дії:

— підписання спільної декларації об'єднання;

— проведення загальноукраїнського форуму, де буде обговорено і прийнято Програму дій;

— формування єдиного виборчого списку блоку, який здобуде перемогу на парламентських виборах.

Політика об'єднання буде відкритою, моральною, відповідальною перед Богом та людьми. Вона гарантуватиме кожному справедливість і рівність перед законом, захист власності та праці. Така політика поверне людям національну гідність і довіру до влади.

Ми відстоюємо право на Україну для кожного громадянина. Це — право жити і бути щасливими на нашій і своїй землі.

Ми відкриті для співпраці з усіма партіями, громадськими організаціями, громадянами, котрі поділяють наші принципи і готові чесно та самовіддано працювати разом в ім'я нашої України.

Віктор ЮЩЕНКО.

16 липня 2001 року.

ЗВЕРНЕННЯ
до співвітчизників з приводу початку формування виборчого блоку

Вірю в щасливу долю України і звертаюсь до кожного українця зі словами шани та надії.

З парламентськими виборами 2002 року ми пов'язуємо сподівання на краще. Випробування останнього десятиріччя не повинні посіяти в нас розпач та зневіру. У важкі часи важливо знайти в собі сили для єднання — щоб перемогти, щоб зберегти свою віру і духовність. Сьогодні — час такого єднання заради України, заради благополуччя кожної родини, заради майбутнього наших дітей.

Впевнений, що тепер, коли ми побачили перші паростки економічної стабілізації, коли з'явився шанс сформувати моральну владу, реалізувати потенціал українського народу і зробити прорив до світової цивілізації, ми повинні бути рішучими і послідовними.

Історія вчить: щоб досягти великої мети, потрібно об'єднатися. Кожен громадянин має усвідомити, що неможливо досягти щастя, нехтуючи інтересами ближнього. Наше суспільство потребує соціальної солідарності та взаємодопомоги. Межа між добром і злом проходить через серце кожного з нас. Щодня ми мусимо робити вибір: служити справі милосердя й справедливості чи йти шляхом егоїзму і розбрату.

Сучасна політика має бути моральною і відповідальною, забезпечувати рівність усіх перед законом, гарантувати безпеку життя та захищати право власності. Переконаний, що в справедливому суспільстві не повинно бути бідності. Адже знедолена людина — це глибокий душевний біль. Повернення соціальних боргів, своєчасна виплата достойних пенсій і зарплат, підтримка багатодітних родин, дітей-сиріт та інвалідів — такими мають бути пріоритети народної влади.

Досвід уряду, який я мав честь очолювати, довів, що вже перші економічно виважені кроки дають реальні результати. Подальші реформи повинні сприяти становленню ефективної економіки, яка дозволить кожному впевнено дивитись у завтрашній день.

Прагнучи кращого майбутнього, ми не повинні забувати, хто ми є. Прикро, що пошук української мрії губиться в багаторічних дискусіях та мандрах по чужих світах. Справжні національні ідеали були і залишаються на власній Батьківщині. Адже на землі святителів і великомучеників не може бути вищих ідеалів, аніж Божі заповіді. На землі героїв та звитяжного козацтва не може бути іншого ладу, ніж суверенна держава вільних людей.

Дії влади повинні бути прозорими і зрозумілими для кожного громадянина. Лише свобода слова, громадський контроль за всіма державними інститутами, вплив суспільства на прийняття політичних рішень можуть повернути довіру до влади. Відповідальною вона може стати лише за умови створення незалежного суду та утвердження принципу верховенства права.

Відокремлення бізнесу від політики зробить неможливим використання державних посад для досягнення вузьких кланових інтересів. Дотримання єдиних для всіх економічних правил дозволить уникнути зловживань, розкрадання національного багатства і сприятиме конкурентному розвитку підприємництва.

Така відкрита, зрозуміла і відповідальна політика поверне кожному громадянинові гідність і зробить нашу державу сильною.

Вірю в щасливу долю України і хочу прискорити час, коли кожен українець з гордістю зможе сказати: «Так, це — моя держава. Так, це — моя Україна!»

Я зробив свій вибір і приступаю до створення виборчого блоку «Наша Україна».

З надією на підтримку, ваш Віктор ЮЩЕНКО.

16 липня 2001 р.

Фотофакт

У Миргородському районі діє сільськогосподарський комплекс імені Щорса — структурний підрозділ Полтавського нафтогазовидобувного управління. Особлива гордість господарства — пасіка, де збирають по 20 кг меду на рік від кожної бджолиної сім'ї.
На знімку: *пасічник Сергій Ковнір доглядає 90 бджолиних сімей.*

Фото Сергія КУЗНЕЦОВА (Укрінформ).

Знешкодили нарколабораторії

Рівненські правоохоронці виявили дві підпільні нарколабораторії.

З дурманом тут борються нещадно: оперативні зведення рясніють від повідомлень про затримання скупників макової соломки, які приїздять в область із східних і південних областей країни.

З початку року виявлено 268 наркозлочинів, вилучено 189 кілограмів дурману.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Реактивне пальне

Серійне виробництво пального для реактивних двигунів марки «РТ» розпочато у ВАТ «Лукойл-Одеський НПЗ». Рішення про це було прийнято після того, як перші партії нової продукції пройшли ретельне випробування на авіаційних підприємствах країни. За підсумками цих випробувань визнано, що пальне з Одеси відповідає міжнародним стандартам.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

У номер

Жак Рогг — президент МОК

Москва. **Рівно 21 рік тому у російській столиці на олімпійський престол зійшов тодішній посол Іспанії в СРСР маркіз Хуан Антоніо Самаранч. Символічно, що саме в Москві він склав свої повноваження. В останній день 112-ої сесії МОК було обрано нового президента, ним став 58-річний доктор медицини, бельгієць Жак Рогг. Як спортсмен він людина широко відома, учасник трьох олімпіад (1968, 1972, 1976 років), дворазовий чемпіон світу з вітрильного спорту, зіграв дев'ять матчів за національну збірну Бельгії з регбі.**

Цікаво, що свою останню хірургічну операцію новий президент МОК зробив лише десять днів тому. Але, вірогідно, з медичною практикою йому доведеться розлучитися.

Додамо, що за Жака Рогга віддала свої голоси переважна більшість членів виконкому. Відомі діячі МОК від України, олімпійські чемпіони Валерій Борзов і Сергій Бубка дуже прихильно ставляться до нового керівника олімпійського руху.

Жак Рогг володіє п'ятьма мовами. Після виборів він сказав:

— Підготовка урочистих промов не в моєму характері. І те, що кажу, йде безпосередньо від мого серця. Найбільше хочу висловити подяку за високу довіру. Обіцяю, що разом із членами виконкому МОК працюватиму з подвійною енергією на благо олімпізму.

Цікава деталь, що після низки скандалів, що вразили останнім часом МОК, репутація Жака Рогга залишилася незаплямованою.

Події та результати. Теніс. **Штутгарт (Німеччина). Кубок «Мерседес». У першому колі українець Андрій Медведєв виграв у француза Арно ді Паскуаля — 7:6, 6:1. Андрій вже вигравав цей кубок, призовий фонд якого становить мільйон доларів.**

Футбол. **Київ. Юніорська збірна України (U-18), яку очолює Валентин Луценко, завершила останні приготування до старту у фінальному турнірі чемпіонату Європи, який розпочнеться у Фінляндії 21 липня. Календар нашої команди ми вже публікували. Позавчора на полі тренувального центру київського «Динамо» у Кончі-Заспі вона виграла у клубу другої ліги «Борекс»(Бородянка) — 2:0. М'ячі забили Ярослав Карабкін із ужгородського «Закарпаття» і київський динамівець Дмитро Пінчук. Сьогодні зранку українські юніори вилітають до країни Суомі.**

Богота. **У Колумбії триває розіграш Кубка Америки-2001. Група С. Уругвай — Пуерто-Ріко — 1:1, Гондурас — Болівія —2:0.**

Велоперегони. **Тур де Франс. Росіянин Сергій Іванов виграв дев'ятий етап.**

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Фотофакт

У Надвірній Івано-Франківської області встановлено пам'ятник на честь століття видобутку тут нафти.

Фото Сергія КУЗНЕЦОВА (Укрінформ).

На морі і на суші нас трусять, як груші

Перший млинець пішов нанівець

Передчасно раділи організатори й пасажири вперше за десять років відродженого круїзу «Ялта—Сочі» з заходом у Новоросійськ. Нерви пасажирів катамарана «Кримська стріла» потріпали не морські шторми, а людська неприязнь на російському березі. Задля відродження рейсів Ялтинський порт вирішив накатати колись популярну лінію навіть собі на збиток. Хоча ціну на квитки не назвеш загальнодоступною.

Для початку в Новоросійську братні митники, прискіпливо вивчивши документи, пообіцяли затримати судно на 6—8 годин. Після цього всіх пасажирів висадили на пустельний берег для проходження огляду, а «Кримську стрілу» відвели невідомо куди. На всі запитання російські митні чини відповідали лише презирливими гримасами. Туристів з України не зустрічали ані мер, ані оркестр із квітами, хоч це обіцялося. Круїз став для російської сторони несподіванкою. А стоянку в Сочі скоротили до однієї години замість чотирьох. На обіцяну зустріч з міським головою російської курортної столиці вже не розраховував ніхто. Єдине, що вдалося туристам, — вжахнутися неймовірній дорожнечі на тамтешніх ринках.

Втіхою для учасників першого оновленого круїзу стало повернення.

Віктор ХОМЕНКО.

Послуги, яких немає

Потяг № 39 Київ—Севастополь, вагон СВ. Це щось на зразок номера люкс у готелі. Принаймні за ціною. Мабуть, це єдине, що відповідає цій найвищій категорії. Провідниці 7-го вагона Лілія Миронюк і Тетяна Цукманова одностайно здивувалися, коли я попросив їх поміняти постільну білизну, на якій красувалися плями дивного походження.

— А що ми з цією робитимемо?! — обурилися вони.

Ще більше обурення спричинило моє запитання, чому в туалеті немає мила й.... Одне слово, нічого немає.

Їх не злякало моє попередження, що піду до начальника потяга. Напевно, тому так самовпевнено почувалися дівчата (справді зовсім молоденькі), що начальником потяга виявилася Людмила Іванівна Миронюк, мати Лілі. Людмила Іванівна спокійно підтвердила, що одержує все за нормами, а відпускає «все за нормами» комірник. А ось хто ці норми встановлює, вона не знає. У цей рейс (потяг вирушав від місця формування Севастополя 14.07.2001), за словами Л. І. Миронюк, їй той самий комірник видав два шматки мила і рулон туалетного паперу на всі 17 вагонів. А на зворотний шлях з Києва до Севастополя на 39-й взагалі нічого не дали. Ви, дорогий читачу, в це вірите?

А що ж із білизною сумнівної чистоти? Людмила Іванівна відповіла філософськи: люди різні бувають! Справді, різні. Отже й треба такі речі міняти дуже ретельно! Коли через деякий час у 7-му вагоні зібралися Ліля, Тетяна і Людмила Іванівна, жодна з них не змогла точно відповісти, хто саме встановлює норми і хто найбільший залізничний начальник, який зміг би вплинути на ситуацію.

Натомість вони стверджували, що іноді їм узагалі нічого не дають, а тільки мішки для сміття. До речі, після двох годин їзди нам не запропонували ні чаю, ні води... Це був вагон СВ потяга № 39 Київ—Севастополь, 22.00, 15.07.2001 р. Що думає про це велике залізничне начальство, ще належить з'ясувати.

Анатолій ФЕДОРІВ.

Лихо не змусило довго чекати

Служба 01

Понад 25 тисяч пожеж виникло в Україні з початку року — загинуло більш як 1700 осіб, з яких й чимало дітей. Так, наприкінці червня в селі Христофорівка Баштанського району Миколаївської області обірвалося життя чотирирічного Артема та трирічного Віктора. Двоюрідні брати спочатку гралися на вулиці. І лише коли загорівся сінник, рідні кинулися шукати хлопчиків. Але їх ніде не було. Прибулі за викликом пожежники знайшли обгорілі тільця дітей.

За словами бабусі хлопчиків, вона завжди ховала сірники від онуків на серванті. Але малюки це примітили і поцупили їх. Заховавшись у сіннику, почали гратися з ними. Лихо не змусило себе довго чекати — вийти з палаючого приміщення діти вже не змогли.

Не шанує «червоний півень» і любителів оковитої. Для сторожа СВК «Перемога», що в селі Жадківка Рівненської області, 36-річного Б. потяг до зеленого змія залишив свої сліди і на боках, і на руках... Опіки потерпілий отримав під час пожежі в сторожці на полі господарства. На залишках знищеного вогнем дерев'яного будиночка вогнеборці знайшли обгорілий труп громадянина Ш., 1962 року народження. Виникла пожежа через необережність сторожів, які перебували в нетверезому стані. Незагашена цигарка впала на солому, внаслідок чого сталося загорання.

Погорільці зазнають і чималих матеріальних збитків. За шість місяців на попіл перетворилися 8464 будівель, 887 одиниць автотехніки, 328 голів худоби та 6,3 тис. тонн грубих кормів. Загальна сума втраченого — близько 190 млн. гривень.

Олег КОБЕРНИК, інспектор Центру протипожежної пропаганди ГУДПО МВС України.

Головне управління Державної пожежної охорони МВС України застерігає: за умов сухої спекотної погоди, коли маленька іскорка може перетворитися на велике полум'я, слід бути особливо обережними в поводженні з вогнем! Пам'ятайте: ваша безпека — у ваших руках.

Погорільці зазнають і чималих матеріальних збитків

Скупий платить і платить...

(Початок на 1-й стор.).

Та невже не можна було заздалегідь попередити біду? З цього запитання й почалася наша розмова з головою Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Юрієм САМОЙЛЕНКОМ.

Вода в нас самих

— Почну здалеку. На початку 70-х було розроблено схему, яка давала змогу регулювати такі катастрофічні повені. Передбачалося, що будувати дамби необхідно, проте самі вони нічого не вирішать. Потрібні акумулюючі водосховища. Проект був дуже розумний, але його не реалізували... Не сталося цього й за часів незалежної України. Причина очевидна: можливості України набагато скромніші за ті, що мав СРСР. Проте факти — річ уперта: якщо повінь зразка 70-х примусила наддержаву мобілізувати людей і ресурси в «ударному порядку», то повінь у листопаді 1998-го, ще потужніша за масштабами, державу зненацька не захопила. Зрозуміло, нікому ні тоді, ні тепер, не хотілося чути плачу людей, в яких стихія забрала все...

Що ж маємо робити, аби не допустити такого надалі? Ще в першому своєму парламентському виступі я заявив: не можна за залишковим принципом фінансувати Державний комітет водогосподарського користування України (Держводгосп). Ми звикли дивитися на нього, як на меліораторів, котрі все осушували. Але погляньмо на плоди меліорації в інших країнах світу. У Голландії, скажімо, ви ніде не побачите ландшафту, який не мінявся б упродовж 150—200 років.

— Чи не зашкодили ті зміни природі?

— Ні, бо меліорація по-їхньому має свої переваги. Там кожний вітрячок працює на перекачування річок. Кожна річка закрита такими дамбами й так зарегульована, що за будь-яких катаклізмів вона не вийде з берегів. Дощі в Голландії йдуть значно частіше, ніж у нас. Там реагують на атмосферні зміни щопівгодини за допомогою своєї системи захисту — насосів, каналів. Якби ми запозичили такий досвід, то не довелося б платити двічі: дешевше біду попередити, ніж боротися з її наслідками. Тому члени нашого комітету наполягають, щоб Держбюджет, принаймні 15 млн. грн, щороку виділяв на заходи для запобігання підтопленням Держводгоспові.

Після зарегулювання нашої головної річки каскадами водосховищ понад 30 річок перекачується у Дніпро. Що було б, якби ми припинили це робити? Мали б друге Закарпаття, а то й гірше. Підтоплень можна очікувати і в інших областях, навіть у Криму. Тож виходить, що не пожалкуй 15 мільйонів (лише п'ятнадцять!) і збережеш для держави щонайменше 300—400.

— А кошти до Держводгоспу надходять?

— Так. Влада нарешті зрозуміла: краще до державної кишені зазирнути один раз, ніж двічі. Коли за наполяганням нашої фракції й комітету Закарпаттю виділили перші 25 млн. грн., вони були використані за призначенням. Там, де вкладали гроші, повінь відступила.

— Що нас очікує наступного року?

— Карпати — гори молоді. Отже, процеси, пов'язані зі зміною клімату на континенті, триватимуть і надалі. Європою прокочуються величезні хвилі повітряних мас, насичені вологою, яка випадає в горах. Зважте, що навіть Київ перезимував без снігу й морозу. До таких та інших змін ми маємо готуватися. Спочатку людство витрачало 3 відсотки внутрішнього валового продукту на ліквідацію надзвичайних ситуацій, потім — 7, а нині — вже 15. Україна — не виняток: або ми витрачатимемо на певні запобіжні заходи, або нам доведеться викладати у декілька разів більше на ліквідацію наслідків. Тому коли ми приймали закон щодо проголошення кількох районів Закарпатської області зоною надзвичайної екологічної ситуації, депутати наполягали на виділенні з бюджету 71 млн. грн. на фінансування програми заходів, спрямованих на пом'якшення наслідків майбутніх кліматичних змін.

Ліс рубають — гроші летять

— Що саме передбачено цією програмою?

— Насамперед, відновлення зруйнованих повінню дамб. Потім належить розчистити русла рік і зарегулювати стоки, збудувати акумулюючі водосховища. Це —найперше завдання Держводгоспу. А вже після цього —вирішувати, де вирубувати ліси, а де не чіпати. І зрештою — де будувати і як будувати. Доведеться розв'язувати й проблеми господарювання на землі, адже справу можна повернути порізному: затратили величезні кошти, розорали, засіяли, а потім пішла повінь і все замулилося. І знову доведеться переорювати й пересівати.

— Побутує думка, що повені останніх років —наслідок бездумного вирубування лісів у Карпатах...

— Поставимося до проблеми лісів професійно. Скільки наші карпатські ліси можуть затримати води влітку, коли земля немерзла? 1 млн. 300 тис. кубометрів. Випали дощі, дерева затримали воду, і вона стікає собі струмками в долини. А скільки дощу (та снігу!) випало під час останньої повені? 2 млрд. кубометрів! Хіба ж ліси винуваті, що не затримали? Уся та маса води летіла по льоду. Земля в горах мерзла, і вода могла затриматися лише в компенсуючих водосховищах, коли б ми їх мали. Отже, вирубали ліси — значить винуваті! Адже де вирубано, потік води летить з гори зі швидкістю 8 —10 метрів за секунду, а там, де насаджено, швидкість потоку гальмується до 1 метра за секунду. У Закарпатській та Чернівецькій областях такими турботами ніхто не переймався, бо тамтешні ліси належали не Держлісгоспу, а Мінпромлісгоспу, тобто їх вирубували з промисловою метою. Там стояли пилорами, меблеві комбінати. Власників мало цікавили екологічні негаразди краю. І тільки 1996 року ті ліси передали Держлісгоспу. Проте лісосіки головного користування (де ліс дозрів і його слід вирубувати) залишилися у власності держобладміністрацій. Вони не придумали нічого кращого, як роздати лісосіки більш як трьомстам маленьким приватним структурам. Не маючи колісної техніки, канатних спусків, горе-хазяї вивозили дерева танковими тягачами, узятими у військовиків, по руслах-ущелинах. Коли не вдавалося пройти, рівняли місцевість бульдозерами, тобто створювали ковзанки, де вода може набирати шаленої швидкості. Після себе не прибрали, нового лісу не посадили, засклаудували деревиною береги річок. Повінь забрала все те дерево й зі швидкістю 8—10 метрів за секунду таранила ним дамби, мости, опори. Ось так похазяйнували люди, що звикли жити одним днем. Не випадково пропозиції нашого комітету, що були розглянуті Верховною Радою, зобов'язують Кабінет Міністрів передати лісосіки головного користування від облдержадміністрацій до Держлісгоспу.

Ми цивілізовані настільки, наскільки не заважаємо природі

— А чи достатньо базових законів для розв'язання цих та інших проблем лісокористування?

— На жаль, головним законом для Карпат є мораторій на суцільні вирубування ялицевих і букових лісів. Я противник того, щоб запроваджувати мораторій на ведення лісового господарства взагалі (є в нашому комітеті й проект такого закону). Річ у тім, що ліс росте 70—80 років, а потім пропадає. Тож нехай не видається наївним запитання: як його рубати? Суцільно чи смугами? У Карпатах за смугового вирубування навіть не треба садити нового лісу. Шишки з невирубаної смуги впали, покотилися по вирубаній площині, от і «посадилися» самі. Якщо правильно вирубувати, то відновлення карпатських лісів відбувається природним шляхом. Закон про мораторій на суцільні вирубування саме і передбачає виділення коштів Держлісгоспові на придбання техніки, на розвиток бази канатних доріг та їх закупівлю. Треба віддати все Держлісгоспу — хай він господарює і відповідає за наслідки своєї діяльності.

— Чи закріплена міжнародними угодами взаємодія із сусідами в умовах надзвичайних ситуацій?

— Чесно кажучи, після повені 1998 року я звинуватив сусідів, навіть у пресі. Аякже, вони винні! Словаки, угорці, румуни зарегулювали стоки своїх річок таким чином, що Україна від цього, мовляв, потерпає. Адже, якщо взяти бюджет невеличкого району Угорщини, сусіднього з Україною — 7 млн. дол. Та це ж бюджет усього нашого Держводгоспу! Надто вже вони підняли свої дамби на спільних річках!

Але виявилося, навпаки. Усе в них було і продумано, і заплановано. Все зроблено ще за часів Ради економічної взаємодопомоги. Пам'ятаєте? Дивно, але на українській території засновник тієї РЕВ —СРСР не зробив майже нічого, на відміну від наших сусідів. Ними чимало зроблено й за останні роки. А ми навіть не зарегулювали стоку наших річок, не побудували водосховищ, хоча це й передбачалося ще на початку 70-х років.

Треба ще багато працювати з міжнародним співтовариством щодо спільного фінансування заходів, пов'язаних з відверненням та подоланням екологічних катастроф. Поки що робота триває на рівні консультацій.

Підготував Володимир ПАЛАЖЧЕНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Чому пробуксовує житлова реформа

Днями Президент повернув на повторний розгляд до Верховної Ради Закон України «Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку». Його обговорення в сесійній залі було складне і тривале, та й розроблявся цей нормативний акт не один рік. На переконання одного з його співавторів — народного депутата України, члена Комітету ВР з питань будівництва, транспорту і зв'язку Івана Салія, цей закон зачіпає інтереси всіх громадян України й інтереси влади, що й спричинило запеклу дискусію під час його обговорення.

Стати справжніми власниками у своєму домі не так уже й легко. Нині в Україні вже працюють більш як 1500 об'єднань співвласників багатоквартирних будинків (чи, як їх ще називають на Заході, кондомініумів), які згідно з новим законопроектом мають забезпечувати належне використання нерухомого майна його членів. Річ у тім, що досі мешканці багатоповерхівок відчували себе господарями лише у межах власної квартири. Згідно з новим законопроектом, вони мають опікуватися й неподільним майном будинку (сходовими клітинами, перехідними шлюзами, коридорами й колясочними, шахтами ліфтів, несучими стінами) та його загальним майном (коморами, гаражами), дбати про його ремонт та брати участь у його фінансуванні. До управління будинком мають долучатися всі фізичні й юридичні особи — власники житлових та нежитлових приміщень.

У такий спосіб розробники законопроекту планують залучити додаткові кошти на утримання житлового фонду та демонополізувати ринок обслуговування житла.

Абсурд, але найголовнішим завданням колишніх жеків (нині — комунальних підприємств) є не утримання й прибирання житла, а збирання комунальних платежів. За невиконання цього завдання їх ще й штрафують! Згаданий закон примусить переглянути такий підхід, створить нові механізми взаємодії замовників та постачальників комунальних послуг.

Нинішня розпорошеність власників гальмує житлову реформу, заважає утвердженню в цій галузі нових господарських підходів. Створення об'єднань привчить наших мешканців лічити власні гроші, шукати найоптимальніших та найдешевших шляхів обслуговування будинку.

Об'єднання вільніше в своєму виборі: воно може укласти угоду на обслуговування будинку з будь-яким приватним чи комунальним (державним) підприємством —залежно від того, хто запропонує вищу якість та нижчу ціну. Це — серйозний аргумент на користь створення об'єднань.

Водночас закон змусить місцеву владу віддати об'єднанням власників доходи від оренди нежитлових приміщень будинку та прибудинкової території. Приміром, якщо перший поверх будинку придбав або взяв в оренду магазин, віднині він має брати фінансову участь в утриманні всього будинку. На рахунок об'єднання співвласників зможуть вносити кошти й мешканці будинку, і це вже не будуть знеособлені кошти. Кожний мешканець чи власник матиме право поцікавитися, куди пішли його внески.

У цьому законопроекті було вперше визначено неприбутковий статус кондомініумів. Раніше податкова адміністрація вирішувала це питання на свій розсуд, і об'єднання були змушені повсякчас доводити, що не вони повинні платити ПДВ та податок на прибуток, адже весь отриманий дохід вони спрямовують на прибирання будинку, ремонтування ліфтів та закупівлю лампочок.

Я далекий від думки, що держава, місцеві органи влади вже завтра мають відмовитися дотувати житло (а такі спроби вже спостерігаються), виділяти кошти на ремонт житлового фонду й перекласти всі ці проблеми на власників квартир. З огляду на рівень зарплат і пенсій багатьох мешканців лякає така перспектива —передовсім тих, хто живе в старих «хрущовках». За законом перед тим, як передати будинок для обслуговування іншій організації, держава, місто, район і жек зобов'язані зробити в ньому капремонт. Проте немає механізмів, здатних примусити їх виконати цей припис. А брати на баланс напівзруйноване житло ніхто не зважиться.

Згаданий закон має впроваджуватися поступово, проте й зволікати з його ухваленням небезпечно. Житлова реформа застрягла між поверхами в ліфті, і час визволити її з цього полону.

Президент зробив до Закону багато слушних зауважень. Проте я не можу погодитися з його вимогою зачекати з його ухваленням до прийняття Житлового та Земельного кодексів, доля яких досить проблематична. Десять спроб проголосувати за проект Житлового кодексу (хоча б у першому читанні) протягом чотирьох років виявилися невдалими. А час іде, нового житла будують мало, наявний фонд без належного догляду швидко руйнується. До того ж не можна залишати поза законом об'єднання співвласників, які вже функціонують.

Ось так похазяйнували люди, які звикли жити одним днем

Художній свист чи відвернення стабільності вимирання?

Референдум: за, проти, утрималися

Після появи першої добірки під новою рубрикою «Референдум: за, проти, утрималися» диспозиція сторін залишилася незмінною. Ініціатори вивчення громадської думки про стиль діяльності «нового Президента» Леоніда Кучми вперто проштовхують ідею в маси. Натхненники минулорічного референдуму з таким самим ентузіазмом, але з протилежним знаком доводять, що народне волевиявлення порушує стабільність і гармонію у суспільстві.

Пригадую, в квітні 2000 року донька знайомих, учениця 5-го класу однієї з рівненських шкіл, уперше за своє «відмінницьке» життя не виконала завдання. А було воно дуже «просте» — написати твір на тему: «Що доброго нам, дітям, принесе всеукраїнський референдум». Зауважте, навіть ледарям відповідь підказували самим заголовком: зрозуміло, що цей загадковий для п'ятикласників захід нічого злого нести не міг. Поряд стояли вчителі і з незвичною «турботою» про розкриття теми підсовували шпаргалки з переліком «доброго». Двієчники блаженствували. А наша відмінниця оскандалилася... На лихо для щоденника, її батьки — активісти партії, що виступала проти «дитячолюбного» референдуму, — не крилися зі своїми поглядами від доньки. На щастя для дівчинки, з неї виховують не машину для голосування, а мислячу незалежну людину.

До чого цей «ліричний відступ»? — запитаєте ви. А до того, що буде аж ніяк не дивно, коли Оксанка вдруге одержить оцінку, індексовану до минулорічної двійки. За нерозкриття теми у творі «Що злого нам, дітям, принесе референдум, ініційований ворогами державності і особисто Леоніда Даниловича?» Хіба що цього разу не підфартить і її однокласникам-ледарям: знову «беззарплатні» вчителі можуть спокійно відмовитися від заготівлі «шпор».

Хоча серед противників всеукраїнського опитування за народною ініціативою не лише ті, кого «політично підкуті» дошкільнята звуть «олігахами». З різних причин референдум ідею заперечують і однопартійці батьків рівненської школярки Оксани. Свою позицію «за» і «проти» сьогодні аргументують народні депутати:

Євген ЖОВТЯК,
фракція УНР,
голова Київської обласної організації Українського народного руху:

— На мій погляд, референдум за народною ініціативою про недовіру Президентові Леоніду Кучмі проводити необхідно. Влада його боїться, боїться тих запитань, які пропонується винести на всенародне обговорення. Про цей переляк свідчить її реагування на збори ініціативних груп. Тобто Леонід Кучма і його оточення чудово знають: люди нарешті вже розібралися, що собою являє «новий Президент» і що собою являє усоблена ним влада; куди йде Україна під цим керівництвом. Без сумніву, на запитання референдуму люди дадуть позитивну відповідь. І тут Леоніду Даниловичу не допоможе навіть горезвісний адмінресурс.

Разом з тим я усвідомлюю: навіть якщо референдум буде проведено, і люди чесно й відверто оцінять діяльність Леоніда Кучми, добровільно у відставку він не подасть. Надто багато злочинів скоєно керованим ним режимом, надто велика кримінальна відповідальність йому загрожуватиме, якщо до влади прийде нове порядне керівництво. Тому цей режим зробить усе, аби залишитися при владі. І все-таки референдум потрібен: як один із засобів для народу, для української нації змусити владу рахуватися з думкою суспільства.

Звичайно, головну відповідь режиму український народ може дати на виборах 2002 року. Якщо вдасться убезпечити підрахунок голосів від традиційної фальсифікації, то шансів у нинішньої влади на політичне майбутнє — жодних. Єдина надія режиму — на тотальний контроль над підбиттям підсумків голосування. І саме з цією метою, для відмивання бюджетних коштів на кампанію фальсифікації, і було змінено прем'єра Віктора Ющенка та призначено главою уряду Анатолія Кінаха.

Ще кілька слів про аргументи противників ідеї референдуму. Мене просто «зворушує» їхнє «вболівання» за стабільність в Україні. Якщо нашим опонентам влаштовує така стабільність, за якої чинять геноцид проти власного народу економічною політикою Президента, за якої вбивають незалежних журналістів і політиків, то, звичайно, вони можуть підтримувати таку ситуацію. Я особисто цієї стабільності не сприймаю. І різко проти неї виступаю, бо вважаю, що українському народові стабільність вимирання не потрібна. Він заслужив на стабільність зростання. А для цього треба усунути олігархічно-кримінальний режим, очолюваний нинішнім Президентом.

Борис БЕСПАЛИЙ,
фракція «Реформи-Конгрес»:

— Я проти проведення цього референдуму з кількох дуже важливих, на мій погляд, причин. По-перше, він не матиме жодних правових наслідків. Це буде тільки художній свист, виступ агітбригади і нічого більше. Викинуті кошти, марно витрачені зусилля... Тобто агітаційна кампанія вийде надто дорога і непродуктивна.

По-друге. В недемократичних країнах, якою, на жаль, сьогодні є Україна, референдум завжди був і є інструментом недемократичної влади. В хисткий момент він ніколи не служив переходом від тоталітаризму чи авторитаризму до демократії, а завжди навпаки. Недарма подібні заходи полюбляли Наполеон (провів і виграв три), Гітлер (провів і виграв три), інші диктатори. Пропагувати ідею референдуму в Україні я сьогодні просто не став би, бо він служить маскуванням для волевиявлення влади, а не населення, що, до речі, яскраво показав ганебний «спектакль» у квітні 2000 року. І як мовчки суспільство його «з'їло» і «втерлося».

Нарешті третій момент, для мене дуже важливий. З вищесказаного видно, що я відверто висловлюю свої

погляди, але це свідомо обраний мною шлях. Зрештою, я маю депутатський імунітет. І взагалі, хто вибрав для себе кар'єру політика, але боїться відверто висловлювати свої погляди, хай міняє фах... Однак у даному разі йдеться не про професійних політиків, а про наших виборців. Ми знаємо, що треба зібрати 3 мільйони підписів, але, схоже, забуваємо: люди залишають на папері не просто розчерк пера, а свої адреси і т. д. Я особисто не беру на себе сміливість агітувати своїх виборців за збирання підписів для «недовірчого» референдуму: не тому, що боюсь Леоніда Даниловича, повірте, я просто турбуюсь про людей. У мене є сумнів чи, точніше, впевненість, як ці списки буде використано. Це ж підписантів повиганяють з роботи, навчання, їм влаштують такі неприємності, що життя з медом не сплутають. А вони не захищені імунітетом, не камікадзе...

Отже, якщо підсумувати, то референдум — це витрачені гроші, підставлені люди і жодних юридичних наслідків.

Який бачу вихід? Наша влада, як біс ладана, боїться чесних демократичних виборів. І тому переконаний, що всі зусилля: і агітаційні, і пропагандистські —має бути спрямовано на забезпечення прозорих парламентських виборів наступного року. Вони, як повітря, потрібні Україні. Вважаю, що пропаганда чесних виборів багато важливіша, ніж пропаганда референдуму. Зрештою, всенародне опитування — це вирішення одного питання, розв'язання однієї проблеми з цілого комплексу. А справжньою формою волевиявлення всетаки є вибори: люди, які згідно з волею виборців одержать мандати, розв'яжуть дуже багато важливих питань.

На завершення — приклад, щоб не вдаватися до глибокої аналітики. Давайте зробимо такий експеримент: складемо список 30 країн, де найкраще жити і в матеріальному, і в моральному планах. Тепер складемо перелік 30 країн, де, за різними об'єктивними оцінками, проводяться найчесніші вибори. Ми побачимо, що це одні і ті самі країни.

Ви зрозуміли, на що треба спрямовувати першочергову увагу? А ідея референдуму, навіть якщо вже дуже допік режим, тільки відволікає нашу увагу від боротьби з ним.

Напевно, ви помітили, що учасники газетної дискусії зійшлися в одному: важливості чесних демократичних виборів до Верховної Ради. Ця тема нерозривно пов'язана з іншою: вашою відповідальністю за зроблений вибір. Це, до речі, також заняття «для дорослих». Бо не тільки «референдумним підписантам» загрожують неприємності за «розчерк пера», що непокоїть Бориса Беспалого, а й тим, хто всупереч масованій «атаці» закриває «амбразуру» виборчої урни власною свідомістю. Але... Але за всіх часів свободу виборювали сміливістю. Перемогою над власним страхом. Без огляду на імунітет. Бо тільки від нас залежить, чи вирвемося ми із «стабільності вимирання», за образною характеристикою ситуації Євгена Жовтяка.

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Колонка оглядача

Велика книга про малу батьківщину

Мені в житті довелося писати чимало рецензій. Однак ніколи, мабуть, я не писала їх з таким ентузіазмом, як роблю це зараз — з приводу видання першої в Україні регіональної «Валківської енциклопедії».

Можливо, тому, що таке видання дуже потрібне читацькій громадськості, а можливо, й тому, що це книга про другу мою Батьківщину — Валки, місто на Харківщині, де жив мій дід по матері — хірург і терапевт, заслужений лікар України Данило Михайлович Іванов.

Створив «Валківську енциклопедію» Іван Максимович Лисенко, київський журналіст, літературознавець і музикознавець, уродженець Валківського краю. Спонсори видання — відомий український меценат зі США Мар'ян Коць та уродженець Валківщини полковник Микола Ольховський з Москви. На обкладинці книги (з валківським гербом) стоять видавничі орієнтири: Київ, видавництво «Рада», видавництво М. П. Коць, Харків—Київ—Нью-Йорк, 2000 рік. З анотації: «...Видання створене за всіма принципами енциклопедичної літератури. У ньому вміщено близько 1300 термінів, в яких в алфавітному порядку висвітлюється історія, культура, освіта, народне господарство Валківського району Харківської області, а також представлено біографічні статті про найвидатніших уродженців краю, одного з найстаріших районів Слобожанщини. Видання ілюстроване фотографіями, картами, планами. Призначено для широкого кола читачів».

Кілька слів про автора — Івана Лисенка. 1938 року народження, з села Черемушної Валківського району. Закінчив філологічний факультет Харківського університету. Вчителював, потім був на редакційно-видавничій роботу в УРЕ, «Науковій думці», «Музичній Україні», «Радянській школі», очолював київську групу Головної редакції Зводу пам'яток України тощо. Написав багато статей до різних енциклопедичних видань (УРЕ, «Шевченківський словник», «Мистецтво України» та ін.). Серед окремих видань — «Словник співаків України».

«Валківська енциклопедія» дає розмаїті відомості, головним чином про видатних людей, які є уродженцями цього краю або там тривалий час працювали. А це українські письменники Петро Панч, Василь Минко, Гордій Коцюба, Олександр Корж, Гео Коляда, Віктор Кочевський, видатні співаки Микола Частій та Микола Манойло, уславлений на весь світ скульптор Андрій Дараган, кіноартистка Валентина Сєрова, відомі українські вчені Олександр Гундер, Дмитро Свиренко, нині сущі академіки НАН України — Вадим Манжелій, Володимир Сторіжко, численні військові та державні діячі. Та є тут відомості й про простих трудівників, що заслуговують на вдячну пам'ять. Приміром, Костянтин Матвієвський, валківський лікар-окуліст, розстріляний 1943 року фашистами, Віра Іванова, піаністка й режисер аматорського театру, Ганна Лисенко, етнограф і мемуарист, яка записала десятки народних пісень і сама їх чудово виконувала, Іван Скотар, інженер, педагог і краєзнавець, Тамара Поліщук, журналістка, невтомна ентузіастка всіх культурних починань у Валках.

Є й чимало біографій складних, суперечливих, раніше замовчуваних. Скажімо, є докладна стаття про Федора Волика, землевласника й водночас актора-аматора, який 1903 р. заснував власну акторську трупу, що з успіхом гастролювала в Україні та Росії. А ще про землевласників-меценатів — Євгена Духовського, Ганну Задонську, Миколу Єнішерлова. Останній, як голова Валківської земської управи і предводитель дворянства, чимало зробив для розвитку місцевої освіти: був організатором земських шкіл, відкрив у Валках ремісниче училище. Він же був активним діячем антирадянського руху, одним з організаторів Ков'язького повстання 1920 року.

В енциклопедії зроблено спробу всебічно висвітлити історію Валківщини. Приміром, тут є описи приватних бібліотек, архівів, музеїв, навіть тих, що вже не діють. А серед численних ілюстрацій — чимало колективних та індивідуальних фотопортретів, видів і ландшафтів краю, пам'яток природи й архітектури. Особливо цінні знімки об'єктів, яких уже не існує.

Отже, завдяки наполегливій і копіткій роботі автора вийшла у світ перша в Україні регіональна енциклопедія. Цінно, що видання присвячене Слобожанському регіону, найменше дослідженому у нас. Немає сумніву в тому, що «Валківською енциклопедією» Іван Лисенко заклав підвалини для появи інших регіональних енциклопедій.

Юлія БУЛАХОВСЬКА,
доктор філологічних наук, професор.

Від чого болить серце генерального

Про іспити

Генеральний директор холдингової компанії «Луганськвугілля» Микола Іванович Топтун іспити складає мало не щодня. І результати переважно позитивні. І коли в юності після закінчення вузу працював на шахті «Черкаська» гірничим майстром, і набагато пізніше, коли очолював вугільне підприємство, був одним із заступників генерального директора холдингової компанії, і сьогодні — на посаді генерального «Луганськвугілля».

Ще кілька десятків років тому долю сина в шахтарській родині визначали надто просто: хочеш бути справжнім чоловіком — гайда в забій. А у Миколи не тільки батько на шахті працював, а й мати, до того ж мала аж ніяк не жіночу спеціальність — майстер-підривник. Живий організм шахти нинішньому «генералові» був зрозумілий ще з дитинства. Його приваблювали особлива атмосфера дружніх відносин між гірниками, йому подобалося, як пахне шахта, надто її лазня. А той момент, коли чоловіки після зміни піднімалися на поверхню, був для підлітка своєрідною грою: серед чорних від вугільного пилу облич він намагався пізнати своїх сусідів і знайомців.

Престиж професії гірника за тих часів у країні був дуже високий. Вугільну промисловість вважали пріоритетною. Це тепер ми можемо сказати, що за тих умов керівникам шахт і виробничих об'єднань було працювати набагато легше. Кошти на розвиток виробництва виділяли, розрахунки за відвантажену продукцію проводили.

Про умови

Умови завдання такі. До холдингової компанії «Луганськвугілля» належать 35 підприємств — 15 шахт і 20 об'єктів допоміжної ланки — із загальною чисельністю працівників понад 29 тисяч. Шахтний фонд компанії чи не найстаріший в Україні — чотири шахти побудовано до революції, а шість — у передвоєнні роки. Причому за останні 30 років з різних причин з ладу вийшло 19 шахт, а побудовано лише дві. Крім того, понад 30 років більшість підприємств працює без реконструкції, хоча всі шахти вважаються висококатегорійними щодо газовиділення, гірничі виробки розташовані у слабостійких породах. Промислові запаси вугілля становлять близько 500 млн. тонн, при цьому 86,5 відсотка припадає на тонкі і дуже тонкі пласти.

Холдингова компанія видобуває лише енергетичне вугілля, використовуване переважно електростанціями. Але розрахувалися з вугільниками за спожиті енергоресурси лише на 40 відсотків.

Скажімо, на 1 червня енергетики заборгували компанії більш як 20 млн. грн.

Тепер про фінансовий бік проблем. Після Павлограда «Луганськвугілля» вводить, либонь, найбільшу кількість лав. На цей рік, приміром, передбачено ввести до ладу 20 нових лав, і це багато, коли зважити, що раніше їх вводили значно менше.

Та все-таки їх введення цілком реальне, щоправда, за умови повного фінансування затрат на їх обладнання.

І саме тут постають проблеми. З цією метою уряд уже виділив 22 млн. грн. Та що означають ці кошти для холдингу?

Введення до ладу лише однієї комплексно-механізованої лави коштує 6—10 млн. грн. Отже, 22 млн. грн. вистачить щонайбільше на 3 лави.

Згідно з прийнятою Мінтопенерго програмою на 2001 рік бюджетним фінансуванням компанії мали виділити цього року понад 200 млн. грн., та фактично отримано лише трохи більш як 80 млн. грн., або лише 40 відсотків від запланованого. Витрати на виробництво не балансуються з доходами на 77 млн. грн. І ще один головний біль кожного вугільного «генерала» — утримання соціальної сфери.

На балансі «Луганськвугілля», приміром, перебуває 1,4 млн. кв. м житла, 44 котельні, 17 гуртожитків, 24 палаци культури і клубів...

А ще спортивні споруди, дитячі садки, оздоровчі табори, профілакторії. Витрати на утримання соціальної сфери за рік сягають 16 млн. грн. Це — місячний фонд оплати праці гірників холдингу. Де ж узяти кошти на їх утримання і головне — на розвиток виробництва?

Леонід Кучма покладає надії на зарубіжних інвесторів.

На жаль, компанії «Луганськвугілля» розраховувати на інвестиції не доводиться.

У генерального директора виробився дуже обережний підхід до таких проектів. Він схильний гадати, що сьогодні дуже мало таких інвесторів, які справді виконують договори з таких проектів. Серйозних фірм і компаній, котрі бажали б вкласти кошти у розвиток шахт, які видобувають енергетичне вугілля, він поки що не побачив. Ставку на інвестора не роблять ще й тому, що компанія видобуває вугілля з високим вмістом сірки. Таке паливо придатне тільки для електростанцій. Тому постукати у двері «Луганськвугілля» інвестор не поспішає.

Про складові успіху

Ідея закрити Донбас народилася, скажемо відверто, не з великого розуму. Адже у надрах України, як відомо, залягає стільки вугілля, що його вистачить на 400 років за обсягу щорічного видобування на суму 120 млн. гривень. І Микола Топтун вважає, що одна з головних умов розвитку вугільної промисловості така: у галузі мають працювати серйозні, відповідальні люди, котрі не тільки обізнані з проблемами шахтного виробництва, а й уміють переконувати інших у його пріоритетності. Під цим він розуміє, крім іншого, ще й жорсткий контроль за розрахунками з вугільниками за відвантажене вугілля, і заборону нечесної комерції, що ведеться навколо компаній, які видобувають ліквідне вугілля.

Очоливши «Луганськвугілля», Микола Топтун вирішив, що найважливіше передусім зробити ставку на роботу високопродуктивних лав. Звичайно, і держава передусім підтримуватиме ті вибої, що дають велике вугілля. В недалекому минулому компанія мала лише одну лаву з тисячним навантаженням. Торік їх з'явилося чотири, а в 2001-му таких високопродуктивних лав планують запустити вже шість. До того ж шість шахт «ходять» з титулом будівництва. Скажімо, на «Никанор-Новій» завершують другий етап будівництва пускового комплексу, на шахті «Лутугінській» триває часткова реконструкція. Бюджетні кошти на це виділяють недостатньо, тож генеральному директорові з першого дня, як сів у крісло керівника, доводиться їх вибивати.

У Миколи Івановича на порядку денному поряд з іншими постійно стоять два важливі питання: поліпшення економічного стану холдингу й турбота про людей.

Відтак гірники вчасно отримують зароблені гроші. Заради цього генеральний ризикує йти на конфлікти, скажімо, з податковою адміністрацією, департаментом чи з керівництвом області, вимагаючи виконання зобов'язань і обіцянок з боку влади, а конкретно — отримання коштів за відвантажене вугілля. Та поганої слави скандаліста він не заслужив. Навпаки, його поважають, бо він завжди діє в рамках закону, бо піклується не про власну, а про спільну, державну справу. Сил та енергії, зрозуміло, на це витрачає так багато, що організм часто-густо не витримує. Останнім часом турбує серденько. Та хворіти Микола Іванович не вміє. Навіть перебуваючи в лікарні, продовжує керувати своїм великим виробництвом.

Будь-якої години генеральний намагається бути там, де потрібна його допомога, слово керівника.

Коли на «Никанорі» застрайкували гірники, він одразу дав розпорядження, щоб учасники акції отримали ситні «тормозки» і під дощем о третій ночі разом зі своїми заступниками приїхав до страйкуючих на переговори. Те, що пообіцяв гірникам, постарався виконати.

На його пропозицію прийнято рішення не передавати до комунальної власності наявні оздоровчі об'єкти: чотири дитячі табори і два санаторії-профілакторії. Хоч як важко компанії їх утримувати, а здоров'я трудящих і їхніх сімей все-таки важливіше.

Дехто не підтримує Топтуна в тому, з якою уявною легкістю він змінює керівників. Інші кажуть так: з нашим «генералом» легко працювати лише таким одержимим, як він сам. Нероби, ледарі його темпів не витримують. Утім, генеральний лише вносить пропозиції щодо заміни керівника, а вирішує колектив, та вплив на це рішення гендиректора, безперечно, є. Люди дослухаються до його думки, розуміючи, що кадрові перестановки будуть лише на користь справі.

Топтун гранично обмежує час на «розкачування». Не показав себе з найкращого боку за три-чотири місяці — шукай роботу за здібностями. «Нам сьогодні потрібні люди технічно грамотні, достатньо досвідчені, позбавлені комплексів і стереотипів, які здатні організувати ритмічну роботу колективу і вміють швидко приймати рішення в екстремальних ситуаціях», — вважає Микола Топтун. І він знаходить таких людей, за допомогою яких компанії вдається збільшити обсяги видобування вугілля навіть на тих підприємствах, від яких уже нічого доброго не чекали. Приміром, Петро Мірошниченко, очоливши шахту імені Кірова, за короткий час налагодив роботу колективу так, що підприємство додало до добового видобутку до 200 тонн вугілля. Директор шахти імені Артема Володимир Кисленко налагодив увесь виробничий ланцюжок, сьогодні зайнятий підготовкою двох видобувних лав. Трудовий колектив ожив. Відчув свіжий вітер добрих перемін, повірив в успіх, у перспективу не лише власної шахти, а й галузі загалом.

Холдингову компанію Микола Іванович Топтун вважає напіввоєнізованим виробництвом, отож дисципліна на ньому має бути на найвищому рівні. Під дисципліною він розуміє все: і безпеку людей, і внутрішній розпорядок, і нарядну систему, і програму розвитку... Він прихильник суворого контролю і вимогливості. І самодисципліни. Результат за такого розкладу завжди буде позитивний.

Про результат

Торік холдингова компанія «Луганськвугілля» достроково, 14 грудня, впоралася з річним планом вуглевидобутку. За рік понад план було видобуто близько 230 тис. тонн палива, причому три шахти, що закриваються, практично не працювали. Середньодобовий видобуток вугілля по холдингу збільшився за рік майже на 500 тонн. Дала позитивні результати і робота щодо якості продукції: зольність видобутого вугілля знижено проти норми на 0,9 відсотка, а відвантаженої споживачам товарної продукції — на 3,7 відсотка. Це — важливий показник, бо підвищення якості продукції дало змогу одержати 31,5 млн. грн. приплат. 16 червня компанія достроково виконала програму півріччя, видобувши з початку року 2174 тис. тонн вугілля, у тому числі 176 — понад план.

Велику увагу холдингова компанія почала приділяти якості своєї продукції. Кілька років тому вугілля відправляли абияке, бо споживач розраховувався за нього таким само другосортним бартером. А тепер генеральний директор за якість вугілля питає дуже суворо, переконуючи кожного гірника, що це — ще одна важлива умова у стосунках з енергетиками.

За досягнення високих показників за підсумками роботи за 2000 рік 222 працівникам компанії було вручено відомчі нагороди, сімох відзначено урядовими нагородами. У тому числі й генеральний директор «Луганськвугілля» Микола Іванович Топтун. І на цьому іспиті отримав він високу оцінку.

Про оцінку

На посаді генерального директора Микола Топтун працює трохи більш як півтора року. На цьому місці він замінив людину, що мала заслужений авторитет серед вугільників, — Віктора Полтавця. Зрозуміло, що до нового «генерала» ставлення було різне і з боку керівництва області, і з боку гірників. Та, як сказав про нього начальник дільниці № 1 шахти «Білоріченська» Анатолій Проскуренко, працездатність Топтуна просто заражає. Гірники поважають людей суворих і вимогливих.

І ще — щоб ті слово своє тримали. Пообіцяв генеральний директор, що нова лава з новим механізованим кріпленням останнього покоління 3КД-90 буде на шахті «Білоріченській» вже влітку — і свого слова дотримав. За кілька тижнів лава уже ввійде в дію.

Бригадир прохідницької бригади шахтоуправління «Луганське» Михайло Воронкін каже про нього так: «Суворий, але справедливий». А начальник головного управління економіки облдержадміністрації Георгій Басакін виставив Топтунові таку оцінку:

«Успіхи холдингової компанії «Луганськвугілля» я передусім пов'язую з її генеральним директором. Ставку він робить на комплексно-механізовані лави, частина з яких працює з навантаженням 1000 і більше тонн на добу. Це грамотний, відповідальний керівник». І тільки Микола Іванович собою невдоволений. «Більше треба працювати», — вважає він. Але ж доба має лише 24 години...

Алла АНТИПОВА.

На жаль, компанії «Луганськвугілля» розраховувати на інвестиції не доводиться

Неспальний район

Нічний репортаж

На безсоння я не скаржуся. Можу о десятій вечора, тільки поклавши голову на подушку, поринути у здоровий і доволі міцний сон аж до ранку, до пів на шосту. Та не поспішайте заздрити мені. Бо «Оболонські липки», як тепер називають мікрорайон, що його плекає місцева і київська міська влада як привілейований, перетворюється ночами на справжнісіньке пекло.

Це вже скоріше «неспальний район». Набережну з вечора заповнює екзальтована публіка, що після зустрічі зі «старим другом» і кайфування у кущах на березі затоки, насилу тримаючись на ногах, виповзає на «променад». І, не закриваючи рота ні на хвилину, розряджається брутальною лайкою, у кращому разі вокалом. І ось вони вже уподобали проходу протягів арок жилих будинків — вітерець і відлуння додали відчуттів. Тим, хто «укололся и забылся и упал на дно колодца», і тим, хто впав у ліжко, та не може заснути кілька годин через отой гвалт. Усім добре?

А на додачу шалена «нас не догонишь» клепає тобі мізки з приймача крутої тачки, що стоїть під вікнами будинку з відчиненими дверцятами. Верещання дівиць і нахабне реготіння молодиків може здатися колисковою. Якби тільки не брутальна лайка.

А ось підкочує пузатий «мерс», «ауді», «рено» чи ще якась скажена розвозка довгоногих дівчаток і бритих хлопчиків. Вони занурюються на якийсь час до «Інтернет-кафе», що може тримати у своїх тенетах цілодобово, а згодом всідаються на лавку під будинком і гигочуть півночі. Мабуть, щоб зустріти світанок на березі затоки.

І тільки після купелі о п'ятій із щасливим заливчастим сміхом повертаються красуні й красені до авто. Знову, «не догонишь» на повну котушку, або «восемнадцать мне уже»... І знову — «накат» з магазинчика, що торгує цілодобово...

О пів на шосту ранку мені вже все одно.

І так щоночі. І я не витримую, викликаю патруль. Та хвилин за десять нічні «розважальники» з лементом і гуркотом змінили дислокацію. Раптом жадану тишу порушує якесь авто і яскраво світить фарами у вікна. Думаю, патруль, відчуваю себе винною, що потурбувала серед ночі. Та знову лунає брутальна лайка.

Невже охоронці нічного спокою впраються? Ні, це інша компанія в пошуках зниклої спілкується з останньою через мобільник. З усім набором сленгу.

Охоронці так і не з'явилися.

Утім, їх тут можна бачити тільки після того, як зранку власник якоїсь іномарки з'ясовує для себе неприємну новину: побували нічні гості.

Вікторія СВІТЛАНОВА.

До речі, Київрада прийняла рішення стосовно шумових обмежень у часі. Тепер нічним вважається час з 22-ї до 8-ї, а не з 23-ї до 6-ї, як було раніше.

Отож, з 22-ї до 8-ї забороняється гучно співати і кричати, вмикати радіо, магнітофони, телевізори на повну потужність, створювати інший шум, і промислового та ремонтного характеру — також. Довбати стіни в квартирах тепер не дозволяється з 21-ї години до 9-ї. А у свята взагалі такі шуми заборонено.

Для приватного автотранспорту забороняється паркуватися під житловим будинком з 22-ї до 7-ї ранку. А заїзд і паркування автотранспорту підприємств і організацій біля житлових будинків заборонено протягом усієї доби. Виняток — спеціально обладнані аварійні автомашини, а також транспорт для обслуговування будинків.

Штраф за порушення аж від 17 до 51 гривні. Але ж хто ці порушення відстежує? Міліцейський патруль у мікрорайоні — рідкісний гість. Гості тут інші. Занадто буйні.

Податок на телефон

Чому я повинен платити якийсь ПВД за телефонний зв'язок, тоді як цей податок платять підприємці? Я не підприємець і раніше його не сплачував.

Г. КРИВОРУЧКО.

Київ.

Справді, податок на додану вартість (ПДВ) сплачують суб'єкти підприємницької діяльності. Але всі податки в кінцевому рахунку сплачуємо ми з вами. Купуючи, наприклад, якийсь товар або отримуючи послугу, ми сплачуємо податки, які, як правило, вже включені у вартість цього товару (послуги). Так було до деякого часу із ПДВ — реалізація товарів (робіт, послуг) здійснювалася за цінами і тарифами, що включали в себе і суму цього податку. А тому і вартість послуг, спожитих населенням, оплачувалася за відповідними тарифами з урахуванням ПДВ, який не виділявся окремим рядком із тарифу.

Починаючи з 1 жовтня 1997 року, впроваджена методика нарахування ПДВ, згідно з якою сума ПДВ визначається шляхом застосування ставки податку у розмірі 20 відсотків до бази оподаткування та додається до ціни (тарифу) товарів (робіт, послуг) і, крім того, виділяється окремим рядком. Тому в наших рахунках за телефонний зв'язок, комунальні послуги, квартплату з'явився окремий рядок — розмір ПДВ.

Платниками ПДВ відповідно до п.1.2 ст.1 Закону «Про податок на додану вартість» є суб'єкти підприємницької діяльності та інші юридичні особи, що не є суб'єктами підприємницької діяльності, а також фізичні особи, які здійснюють діяльність, віднесену до підприємницької. Такі особи, здійснюючи операції з продажу товарів (робіт, послуг), повинні утримати не тільки вартість таких товарів (робіт, послуг), а й зобов'язані утримати ПДВ, який обов'язково ними вноситься до бюджету.

Таким чином, всі без винятку споживачі телефонних послуг, електроенергії та інших послуг (і юридичні, і фізичні особи), споживаючи такі послуги, компенсують їх вартість за цінами з урахуванням ПДВ, а суб'єкт підприємницької діяльності, який проводить операції з продажу послуг відповідно до п.1.3 ст.1 Закону України «Про податок на додану вартість», здійснює утримання та внесення до бюджету цього податку.

Ольга МАКЕДОН.

100 тисяч гривень за правду про вбивство журналіста

Розслідування вбивства журналіста Ігоря Александрова на правильному шляху, — повідомив на прес-конференції в Донецьку заступник міністра внутрішніх справ Володимир Мельников. За його словами, ситуацію вбивства змодельовано, а можливих замовників і виконавців встановлюють «оперативно і процесуально». Версії, визначені ще в перший день розслідування, і далі відпрацьовують. Допитано велику кількість людей і з оточення потерпілого, і тих, хто може бути причетним до замовлення і скоєння вбивства.

Володимир Мельников прибув до Донецька позаминулого тижня і очолив групу з оперативного відпрацювання області. Він заявив, що міністерство незадоволене в цілому роботою із розкриття тяжких резонансних злочинів на Донеччині і пообіцяв, що чимало начальників міських та районних відділів, в апараті обласного управління позбудуться своїх посад.

Наступного дня після початку операції у Слов'янську жорстоко побили директора телекомпанії «ТОР». Заступник міністра сказав, що за ці дні «прописався» у Слов'янську і пообіцяв «виписати» із посадових крісел місцеве керівництво міліції, якщо ті не розкриють убивство журналіста. Кадрові висновки буде зроблено після того, як злочинців затримають.

Управління МВС України в Донецькій області оголосило винагороду в сумі 100 тисяч гривень за достовірну інформацію, яка допоможе розкрити убивство журналіста.

Ліна КУЩ.

Чи повинні сільські педагоги викуповувати житло?

До редакції надходять листи від працівників соціально-культурної сфери села стосовно вимоги до них з боку керівництва реформованих господарств викуповувати житло. Зокрема, до нас звернулися вчитель Новоолександрівської середньої школи Нижньосірогозького району Євген Білий та вчитель Драгоманівської середньої школи Генічеського району Херсонської області Володимир Мітічкін. З проханням прокоментувати це питання ми звернулися до секретаря Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти, кандидата педагогічних наук Станіслава НІКОЛАЄНКА. Ось його відповідь:

— Законом України «Про приватизацію державного житлового фонду» передбачена безоплатна передача у власність громадян квартир (будинків) державного житлового фонду.

Як видно з листів Євгена Білого та Володимира Мітічкіна, житлові будинки, в яких вони мешкають, є майном колективної форми власності — КСП.

Відповідно до Указу Президента України від 9 березня 2001 року № 398 «Про деякі заходи щодо поліпшення умов господарювання недержавних сільськогосподарських підприємств» за згодою сільгосппідприємств, господарських товариств передбачена передача розташованих у сільській місцевості об'єктів соціальної інфраструктури, в тому числі і житлових будинків, які належать цим господарствам, у комунальну власність територіальних громад.

Ця норма указу Президента України відповідає вимогам статті 9 Закону України «Про колективне сільськогосподарське підприємство» та пункту 5 постанови Верховної Ради України від 14 лютого 1992 р. «Про порядок введення в дію Закону України «Про колективне сільськогосподарське підприємство», яким установлено, що житлові будинки як об'єкти соціально-побутового призначення поділу (паювання) між членами колективного сільськогосподарського підприємства не підлягають.

Після передачі житла у комунальну власність мешканці житлових будинків можуть здійснювати їх приватизацію на законних підставах безоплатно.

Це справедливо, бо житло будувалося, як правило, за рахунок державного бюджету.

І ще одне, суто моральне: будькому зазіхати на житло сільських вчителів чи лікарів просто гріх.

■ *Фотофакт*

На столичній Львівській площі — місці майбутньої відбудови Храму Стрітення Господнього — відкрито каплицю.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Вогонь і ненависть

Судити можна тільки рівних собі. Великих потрібно зрозуміти

Точка зору

Доба сталінізму, так заповзято зіпхнута у могилу, уже через кілька десятиліть підвелася помстою — руїною великої держави. Воно б і нічого. Колос упав, з нього висипалося багато зернин. Зберіть. Борошно буде.., та щось не схоже. Національний егоїзм, зведений у ранг державної політики, повсюди плодить єдине — панів. Депутатів, несть їм числа. Президентів. Армії і армійки. Органи ... без цього добра коноводам не утриматися. І що найтривожніше, триває профанація — спалення кісток — життя ядра колишньої багатонаціональної держави, руських народів — українців, білорусів і росіян.

Культ особи, розвінчаний в ім'я загального добра, обернувся вселюдською бідою. Ось чому доводиться пильніше придивлятися і до історії Радянського Союзу, і до її творця — Йосипа Віссаріоновича Сталіна. Пригадую, в класі моєї сільської семирічки усе точилося під зірким оком з портрета дуже красивої людини. Згадую, втрапивши до Мавзолею і в першому залі побачивши Сталіна, я був не те що розчарованим! Я відчув себе ошуканим, одуреним! Тушка голови, побитої плямами віспи, не могла належати красивій людині. Навіть якби в неї знов засяяли очі й усе виповнилося тремтким, одухотвореним життям...

Утім, профанації Хрущова над Сталіним особисто в моїй душі викликали сором. Я відчував, що діється щось украй недостойне. На одній лекції з історії КПРС, поки ревний професор поглиблював тези Микити Сергійовича про культ, я полічив, що в останньому номері «Правди» слово Хрущов ужито триста разів! У нашому гуртожитку в кімнаті для відпочинку письменник-грузин виставив свої картини. Одна змальовувала земну кулю і лисого черевань в кирзяках, якими він топтав всесвіт. Можна було і не читати назву «Культ личности». Пішов поголос. Злетілися, мов ворони... щось не пригадую, чи стрічався той грузин-художник, чи його таки не стало?

Моє студентство у Москві почалося несподіваною новою любов'ю, ім'я якій Кнут Гамсун. У Львові творів цього всесвітньо відомого письменника я і не міг знайти. Тоді вони було забороненими. А з'ясувється, коли Кнут Гамсун привітав прихід Гітлера, з усього світу йому почали надсилати його книги «за непотрібністю». Спершу повернуті у такий спосіб книги заповнювали собою дім, веранду... Врешті, пошта привозила четверу машину книг і, зсипавши їх перед ворітьми, підпалювала. Пасма вогню довго лизали серце велета, котрий або оступився, або ж він знав щось, видиме тільки йому, і його не зрозуміли. Із спогадів про поїздку на Кавказ проступило: Кнут Гамсун привітав Гітлера, пожалівши слабкішого у неминучому двобої, адже йому добре було відоме ім'я переможця — слов'янин!

«Голод», «Пан»... майстер художньої деталі разючий. Безсмертні твори Гамсуна знову друкуються, вони живі, вони самі промовляють і за себе, і за свого творця. А ось із творами Й. Сталіна не все так добре.

«Коли помер кривавий Торквемада...»

Чи як воно там у нашого поета. Важко знайти радянського письменника чи поета, у кого не було б порізаної чи розсипаної книги — рядок з порізаної книги «Правда кличе» Дмитра Павличка. Є такі книги, і то не одна, і в моєму творчому доробку. Та ось щоб палити?! Це право, — наче справді кесарю — кесареве, — належить виключно творам Сталіна. Пригадую, зайшов до читальні в чудесному тоді Стрийському парку і бачу вкрай знічену бібліотекарку. Комісія з трьох дамочок од партії перевіряє кількість книг творів Сталіна, жбурляє їх на купу, щоб, тоді ж таки, перенісши, спалити. Тоді я тільки здвигнув плечима, мовляв, навіщо? Але нині, через кілька десятиліть, відповідаю сам собі: щоб твори Сталіна не могли промовляти самі за себе. Щоб не могли спростовувати й пояснювати. Щоб не могли просити пощади до свого творця.

Останнім часом я перечитував деякі твори Й. Сталіна. Можна до їхнього творця ставитися так, можна інакше. Не можна не віддати належне, — твори його лаконічні, чіткі, легкі у сприйнятті. Навіть у тому разі, коли вони зраджують свого автора у такій, приміром, не найкращій рисі, як жорстокість. Процитую один уривок. Говорить сам Сталін: «Я вспоминаю случаи в Сибири, где я был одно время в ссылке. Дело было весной, во время половодья. Человек тридцать ушло на реку ловить лес, унесенный разбушевавшейся громадной рекой. К вечеру вернулись они в деревню, но без одного товарища. На вопрос о том, где же тридцатый, они равнодушно ответили, что тридцатый «остался там». На мой вопрос: «Как же так, остался?» они с тем же равнодушием ответили: «Чего ж там еще спрашивать, утонул, стало быть». И тут же один из них стал торопиться куда-то, заявив, что «надо бы пойти кобылу напоить». На мой упрек, что они скотину жалеют больше, чем людей, один из них ответил при общем одобрении остальных: «Что ж нам жалеть их, людей-то? Людей мы завсегда сделать можем. А вот кобылу... попробуй-ка сделать кобылу» (И. Сталин. «Вопросы ленинизма». Издание одиннадцатое. — ОГИЗ, 1947). І хоч далі на цьому прикладі Сталін вчить цінити кадри, цінити іншими, сам він не ставив їх ні в гріш!

Генерал де Голль у 1944 році запрошує Сталіна після війни відвідати Париж. Відповідь: «Как это сделать? Я стар, я скоро умру». Чим більше взнаєш, тим чіткіше спливає: а можливо, потрібен він, культ вождя, не йому особисто, а державі чи, коли хочете, системі, на якій її засновано.

«Нет вождей, чтоб вести нас к славе»... Кіплінг.

Кіплінга годі запідозрити в симпатіях до нашого диктатора... або ось. «Великому Сталіну» Держвидав, 1949. У поліграфічному відношенні фоліант прекрасний. Кращого немає донині. Гроно імен... неназиватиму, щоб не турбувати всує. Всі найталановитіші. Усі — найкращі. Знаєте, що вражає найперше, коли відкриваєш цю книгу? Два портрети, а не один. Портрет Леніна. Потім генералісимус... Знаючи, що у таких виданнях нічого випадкового не буває, лишається погодитись з тим, що не так уже він, Сталін, і спинався над своїм попередником. Або про інше... невже можна повірити в те, що стільки мудрих і талановитих людей дбало про власну шкуру, про звання і лауреатства? Відкиньмо — могли не знати! Знали все. Як будувався Біломорканал. Як навчили увесь народ доносити. Як перевиконували на місцях квоту, спущену згори на ворогів народу. Як, нарешті, змінили хід війни, попри усю її скіфськість — розтягування ворожої армії на великих просторах...

Давно помічено, як багато спільного в діяннях реформаторів Петра Першого і Сталіна. Біломорканал будував Петро нашими козаками, Сталін — зеками. Волго-Дон спершу прорив Петро, і хоча перепад між ріками сорок метрів, в одного вода так і не пішла, в другого йде і понині... Я цілих п'ять років прожив у Москві і знав людей, котрі стверджували —найхарактерніша ознака сталінської епохи — це безкоштовна організована робоча сила. Реформуючи сільське господарство, Сталін цілком логічно стверджував, що обробіток землі мусить бути механізованим. МТС, внесок робітничого класу... Опір куркулів? Розкуркулити. Іншими словами, підвести кілька мільйонів, щоб ними обжити благословенну північ. Що люди? Людей, як мовлено, можемо наробити... Мої просвітителі також вчили тому, що організована в такий спосіб робоча сила мала істотний недолік, — велика смертність, чи амортизація, коли хочете. Ось чому мільйони із Західної Європи. Сотні тисяч з країн Прибалтики, західних областей України, з Білорусі. Що воно? Злий дух окремої людини, нехай і генія? Чи необхідність держави, яку реформують?

«Книга о скудости и богатстве» Посошкова писалася як порада Петру Першову. Зробити те, зробити інше... все мудро. А яким чином? Відповідь теж мудра: не обов'язково підвішувати за ребро тричі. Досить і двох разів. Ну, а що ж древні? Скажімо, що Птоломеї? Цитую: «Правитель должен всегда быть на стороне судьбы и богов, то есть он должен поддерживать тех, кому сопутствует удача, и пренебрегать людьми в несчастье. Ибо справедливость и корысть далеки друг от друга, как звезды и земля, и различны, как огонь и вода. Престиж властей падает, как только они начинают руководствоваться принципами справедливости. Причиной крушения многих замков была честность их хозяев. Всякая власть ненавистна народу, это бесспорно и всем известно. Что же служит защитой и оружием? Свобода свершения преступлений»!

Біда, та й годі, чого тільки не напридумували! Все проти людини. І проти нас, смертних, і проти вождів. Не сховатися ні в мармуровому мавзолеї, ні в землі... Ці кілька сторінок, мені здається, мовлять про те, що в сталінізмі не знайдено ходи уперед. Однак знати його нині потрібно, як ніколи. Ізнов, вкотре, нам нав'язано реформи. Тож, читаючи твори Сталіна, згадаємо, як і якою ціною він зробив передвоєнні реформи, виграв війну... Що годиться, взяти. Все негідне — відкинути. Але свідомо. Знаючи про таке не з газет, а з перших уст, зі слів самого Йосипа Віссаріоновича Сталіна. Наші майбутні кроки уперед і будуть і судом йому, і відповіддю.

Як бачимо, книги таки не горять.

Григорій КОЛІСНИК.

Фонд відкриває творчі джерела

Більш як 35 тисяч школярів з усіх регіонів країни взяли цього року участь у всеукраїнському конкурсі на кращий літературний твір «Вірю в майбутнє твоє, Україно!» Акція, що її ініціював Фонд інтелектуальної співпраці «Україна — XXI століття», проводиться вже втретє поспіль, однак нинішнього року вперше до неї долучилися школярі великих міст. Конкурс став складовою організованої фондом Всеукраїнської універсіади «Інтелектуал XXI століття», яку підтримали Президія НАН України, Міністерство освіти і науки та Спілка ректорів вищих навчальних закладів України.

На заключному етапі конкурсу журі, до якого ввійшли представники Міносвіти, а також знані письменники і журналісти, розглянуло прозові, поетичні та публіцистичні твори 128 авторів-початківців. Перемогу здобули 32 школярі: їх відзначено дипломами Міністерства освіти і науки та Фонду «Україна — XXI століття». Дев'ятьом з них — цьогорічним випускникам — оргкомітет універсіади присудив гранти на здобуття коштом фонду вищої освіти. Ще 16 одинадцятикласників — переможців конкурсу отримали листи-рекомендації голови ради Фонду «Україна — XXI століття», народного депутата України Богдана Губського для вступу до вищих навчальних закладів.

До заключного етапу цьогорічного конкурсу Фонд інтелектуальної співпраці «Україна — XXI століття» випустив книгу «Чисті джерела» — збірку творів минулорічних переможців. Це видання ще до початку навчального року поповнить шкільні, сільські, районні та міські бібліотеки. А наступного року побачить світ нова книга — поезія, проза, публіцистика нинішніх юних переможців.

Суд як показник рівня демократії

Рівень демократії держави визначається місцем суду в ній та наскільки в його діяльності впроваджені демократичні принципи. Саме з цих слів голова Верховного Суду України Віталій Бойко розпочав свою прес-конференцію, що відбулася по закінченні п'ятирічного терміну, визначеного Конституцією України на проведення судової реформи в державі.

Підбиваючи підсумки, є очевидним, що за п'ять років реформи не прийнято один з найважливіших документів —закон «Про судоустрій». Як вихід було вирішено внести зміни до чинного законодавства і таким чином ввести судову діяльність у рамки Конституції. Як результат — створена нова чотирьохрівнева система судів (місцеві, апеляційні, вищі спеціалізовані суди та Верховний Суд України). Місцеві суди створені на базі районних (міських) і діють як суди першої інстанції із розгляду кримінальних, цивільних, адміністративних (до створення адміністративних судів) справ. Новим для України є створення апеляційних судів, що здійснюють перегляд справ, розглянутих місцевими судами, в порядку апеляції, а також розглядають по першій інстанції окремі категорії найбільш важливих справ та кримінальних, за якими може бути застосована найвища міра покарання. Вищі спеціалізовані суди — Адміністративний та Господарський — здійснюватимуть перегляд рішень апеляційних і місцевих судів у касаційному порядку. Запроваджений апеляційний і касаційний порядок оскарження судових рішень виключає можливість їх перегляду за поданнями та протестами посадових осіб, що ставить сторони справи у рівні умови. Право апеляційного і касаційного оскарження мають сторони та інші особи, які беруть участь у справі, а також особи, які не були притягнуті до участі у справі, але суд вирішив питання про їх права і обов'язки. На апеляційне оскарження рішення встановлено місячний строк і 15 днів — ухвали. Передбачаються досить широкі повноваження суду апеляційної інстанції при розгляді справ по перегляду судових рішень, що не набрали чинності. Він може встановлювати нові факти, досліджувати нові докази, ухвалити нові рішення.

Головним завданням касаційного суду є забезпечення однакового застосування закону на території держави шляхом перевірки справ, в яких суд апеляційної інстанції не усунув істотні порушення закону або сам їх допустив, для касаційного оскарження визначається тримісячний строк.

Починаючи з 29 червня 2001 року, всі питання щодо обмеження низки конституційних прав та свобод вирішуються виключно судами. Зокрема, тільки суди вирішують питання про застосування до підозрюваного, обвинуваченого, підсудного запобіжного заходу у вигляді взяття під варту і продовження строків тримання під вартою, про надання згоди на проведення огляду приміщення чи іншого володіння особи, обшуку і виїмки, про накладення судами арешту на кореспонденцію та її виїмку, зняття інформації з каналів зв'язку. При цьому також передбачається судовий захист особи. Так, затриманий у зв'язку з підозрою у вчиненні злочину вправі оскаржити до суду це затримання.

У найближчому майбутньому створюватимуться адміністративні суди, а також можна очікувати на єдиний суд з захисту прав інтелектуальної власності.

Реформування судової системи та її удосконалення — це помітний прогрес на шляху демократизації суспільства, проте не треба забувати про те, що судді —звичайні люди, яким для виконання всіх нових обов'язків необхідно створити належні умови, в тому числі матеріальні та технічні, не кажучи вже про збільшення суддівського корпусу. До речі, в Україні нараховується 86 суддів, в яких працюють лише по 2 судді. Так, наприклад, під час внесення змін до Кодексу законів про адміністративні правопорушення не було враховано навантаження, що ляже на суддів у цьому випадку. Лише за останній місяць тільки в Києві складено протоколи за порушення правил дорожнього руху більш як на чотири тисячі осіб. А якщо взяти всю Україну — цифра вийде просто вражаюча.

Під час проведення реформи у такій серйозній сфері, як судова система, потрібні виважені кроки. Отож давайте робити так, як каже В. Бойко, щоб громадянам було краще.

Наталя ГЕЛЕТКО.

Минулий уїкенд Черномирдін уперше провів під Києвом

Посольство Росії в Україні сидить на валізах. Не в прямому розумінні, звісно, а в тому, що новий посол РФ Віктор Черномирдін активно підшукує нові стіни, точніше, ділянку під них у Києві. А ще на запитання «ГУ» про підсумки свого двомісячного перебування в Україні, Віктор Степанович відповів: «Підсумки неповних двох місяців — приголомшливі. Я непогано познайомився з керівництвом. Щодня з кимось зустрічаюся». Одна із зустрічей відбулася в Київській міськдержадміністрації з мером Києва Олександром ОМЕЛЬЧЕНКОМ.

Хоча зустріч Черномирдіна з Омельченком була першою протокольною, насправді посол з мером столиці давно ведуть активний діалог. Зокрема, щодо місця для нового будинку російського посольства. Є кілька майданчиків, які було погоджено з попередником Віктора Степановича. Однак, схоже, щось не зовсім влаштовує практичного «Черномора», бо на репліку, мовляв, підготовлений майданчик обговорено у двосторонній угоді, Черномирдін зреагував: «То не проблема. Буде інша угода».

Під час зустрічі Олександр Омельченко познайомив посла зі здобутками столиці. З планами на найближче майбутнє. «Київ має найкращі показники економічного й соціального зростання в Україні, — сказав мер, — 118 відсотків становив приріст промислового потенціалу». Крім того, наступний рік мерія оголосила останнім роком безробіття: «Офіційна цифра — 0,8 відсотка, але існує ще й приховане безробіття. Та все-таки загальна цифра не перевищує 1,2 відсотка». З гордістю Омельченко повідомив Черномирдіну, що в Києві немає безробітних учителів і медиків, що капітальне будівництво сягнуло 1 млн. кв. м. За півроку Києвом прибуткову частину бюджету виконано на 48 відсотків, а витратну —на 49.

У планах — не тільки завершення реконструкції та подальший благоустрій, а й урочисте святкування 10-річчя незалежності і 950-річчя Києво-Печерської лаври, яке припадає на 28 серпня на Успіння Пресвятої Богородиці. З огляду на це мер Києва повідомив посла про те, що є намір запросити на святкування Алексія II.

Черномирдін підтвердив готовність взяти участь в урочистостях з нагоди Дня незалежності Володимира Путіна. Що ж до приїзду патріарха в Україну, то це питання — на стадії обговорення. Крім того, Віктор Степанович поскаржився, що відчуває дефіцит часу, щоб добре пізнати Київ, і похвалився, що минулі вихідні вперше провів під Києвом. Черномирдіну наша природа, судячи з усього, сподобалася.

Сторони також обговорили перспективи регіонального співробітництва, постановивши, що саме воно дає найкращі плоди. Нещодавно у Києві побувала делегація Волгоградської області, і вже укладено чимало прямих угод між Києвом і Волгоградом. Зокрема, буде відкрито торговий дім «Київ» у Волгограді і навпаки. А в неділю до Києва прибуде делегація з Ленінградської області, слідом за якою 23—25 липня відбудеться візит групи з Санкт-Петербурга на чолі з мером Пітера.

Про політику майже не розмовляли. Черномирдін лише вельми дипломатично зауважив, що Росія передусім повинна мати «проросійську політику», а Україна — «проукраїнську», а решта має бути у них у підпорядкуванні.

Після зустрічі Віктор Степанович люб'язно відповів на запитання журналістів. Перші, звичайно, стосувалися переїзду посольства. Як зазначив посол, якщо говорити про серйозну роботу, то їй має відповідати серйозний штат професіоналів посольства. Нині він налічує (якщо рахувати і дипломатів, і двірників) 100 осіб. На думку Черномирдіна, це несолідно: «Російське посольство замале. Воно перебуває в колишньому райкомі партії і не пристосоване для потреб диппредставництва». На запитання журналістів, скільки то грошей треба буде вкласти у спорудження нового, Віктор Черномирдін відповів: «Стільки, скільки треба».

На моє запитання, як часто передбачене спілкування посла з президентом Росії, Віктор Степанович відповів: «Доповідь Путіну — в міру потреби. Не бачу проблем у зустрічах з президентом. Якщо матиму до нього запитання, знайду можливість зустрітися. Та зайвий раз не турбуватиму. А графіка ми не маємо». Ще Віктор Степанович повідомив «ГУ», що шкодує про те, що досі нікуди не їздив Україною. Та в нього великі плани поїздок по регіонах. Посол Росії часто зустрічається з представниками російського бізнесу в Україні і рідше —із зацікавленими у партнерстві з Росією українськими компаніями: «Українці повинні сміливіше йти на російський ринок, щоб не відставати від наших».

На запитання «ГУ», як колишнього прем'єра Росії прийняв дипкорпус в Україні, була відповідь: «Нормально. У Києві посли «вісімки» засідають раз на місяць. І я беру участь. Для себе у спілкуванні з колегами особливих проблем не бачу». Крім того, «Голос України» від імені присутніх на зустрічі колег-журналістів попрохав Віктора Степановича «роздрукувати» список видань, які «стоять у черзі» на ексклюзивне інтерв'ю з послом Росії. Черномирдін пообіцяв зустрітися з усіма бажаючими, а «відкрие» список, можливо, навіть цього тижня. Тож наші читачі мають реальну можливість почитати в газеті найблимчим часом ексклюзивне інтерв'ю з Віктором Степановичем Черномирдіним.

Яна СТАДІЛЬНА.

89-річна Ольга Плескач тримає в руках медаль «Праведника народів світу», яку їй вручила посол Ізраїлю в Україні Анна Азарі. Поряд з нею — Леонард Хацкевич, котрого Ольга Устимівна переховувала разом із матір'ю від нацистів під час війни... Загалом двадцятьом мешканцям Криму присвоєно звання «Праведник народів світу», що ним держава Ізраїль вшановує людей, котрі врятували євреїв у роки другої світової війни від гітлерівського геноциду. Серед тих, хто отримав звання Праведника народів світу, — українці, росіяни, кримські татари, греки. Багатьом із них звання присвоєно посмертно, тому нагороди було вручено їхнім дітям. Імена праведників викарбовують в Єрусалимі на стіні пошани на алеї праведників «Яд Вашем», там само на алеї на їхню честь висаджують дерева. З 1953 року почесного звання було удостоєно близько 16 тис. осіб. В Україні їх уже більш як тисяча.

Фото УНІАН.

Візит Цзян Цземіня

(Початок на 1-й стор.).

Журналістам повідомили також про стан переговорного процесу щодо делімітації та демаркації українського кордону. За словами директора договірно-правового департаменту МЗС, посла з особливих доручень Олександра Купчишина, Україна завершила процес оформлення державного кордону з Польщею, Угорщиною та Словаччиною. Проблемними залишаться питання кордону з Румунією. Останні повідомлення румунських ЗМІ про порушення Україною положень двосторонніх угод щодо острова Зміїний виконувач обов'язків керівника прес-служби МЗС прокоментував так: Україна справді веде буріння в районі острова Зміїний, але суто з метою дослідження геологічної структури морського дна. Такі роботи не підпадають під визначення «експлуатація мінеральних ресурсів», а тому не суперечать україно-румунським домовленостям.

Пан Купчишин висловив занепокоєння процесом ратифікації двосторонніх угод стосовно державного кордону, в якому Україна частогусто випереджає своїх партнерів. За прикладом Молдови свої зобов'язання не поспішає виконувати Білорусь, яка підписала з Україною Договір про державний кордон ще 1997 року, але досі його не ратифікувала.

Щодо кордону з Росією, то, за словами пана Купшичина, на цьому етапі вирішено обмежитися його делімітацією. Згідно з домовленостями президентів двох країн, її буде завершено до кінця поточного року.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Кучма не має сумніву щодо сили Лукашенка

Новий посол Білорусі в Україні Валентин Величко після зустрічі з українським президентом заявив, що Леонід Кучма не має сумнівів щодо обрання на другий термін президента Білорусі Олександра Лукашенка. З такою заявою посол виступив у Мінську. За словами дипломата, розмова відбулася під час вручення вірчих грамот. Посол Білорусі задоволений зустріччю, що відбулася: «Таке швидке вручення вірчих грамот (протягом тижня. — «**ГУ**») каже про повагу і зацікавленість української сторони».

Київ—Багдад і назад

Міжнародна акціонерна авіакомпанія МААК «Урга» з 20 серпня почне виконувати чартерні авіарейси між Києвом і Багдадом (Ірак). Мета — доставка гуманітарки згідно з домовленістю з міністром транспорту Іраку. Рейси виконуватимуться літаком Ан-24 регулярно двічі на місяць. Нагадаємо, з жовтня 2000 року у Багдаді працює повноважний представник України, а в грудні в Харкові відкрито консульство Іраку.

Відлуння Чорнобиля

В одному з окружних судів Парижа розпочалися попередні слухання за позовом, поданим 53 громадянами Франції на чотирьох екс-міністрів уряду країни. Громадяни Франції вважають, що причиною їхніх ракових захворювань стала відсутність заходів з оповіщення населення про небезпеку радіоактивних опадів, що утворилися внаслідок Чорнобильської катастрофи 1986 року. Суд відкинув звинувачення в «отруєнні», але прийняв до розгляду звинувачення у «мимовільному заподіянні шкоди здоров'ю»...

Хроніка. Факти. Події

■ Софія

До уваги дальнобійників

У Болгарії з учорашнього дня вводиться заборона на рух вантажівок вагою понад 20 тонн дорогами країни за температури плюс 36 градусів за Цельсієм.

■ Белград

Плакали грошенята

Захід не надає Югославії кредит у розмірі 1,3 млрд. дол., обіцяний після видання екс-президента СРЮ Слободана Мілошевича Гаазькому трибуналу. З першого траншу в 300 млн. дол., на який очікували в серпні, Захід вилучає 225 млн. дол. у рахунок погашення боргів Югославії часів правління Йосипа Броз Тіто.

■ Берлін

Офіційне спростування

Міністр оборони Німеччини спростував повідомлення деяких ЗМІ про загибель 50 військовиків, які померли від опромінення радіацією від радарного обладнання на одній із військових баз країни.

■ Мадрид

Чергова загибель нелегалів

Біля південних берегів Іспанії загинуло 6 нелегальних іммігрантів із Північної Африки, 333 затримано іспанськими прикордонниками під час спроби незаконно пробратися на територію країни.

■ Белфаст

Цеглина як аргумент

Нові заворушення спалахнули у Північній Ірландії. У запеклих сутичках між католиками та протестантами сторони закидали одна одну пляшками із запалювальною рідиною, петардами і цеглинами.

■ Стокгольм

Не кидай каміння в поліцію

У Швеції суд ухвалив вирок першій людині, визнаній винною в участі в заворушеннях під час червневого саміту країн Євросоюзу в Гетерборзі. 19-річного німця засуджено до шести місяців тюремного ув'язнення.

■ Рига

Поважайте мову

У Латвії набрали чинності поправки до Кодексу адміністративних порушень: перелік покарань (грошових штрафів) за порушення норм закону про державну мову. Штраф до 250 латів може бути накладено в разі «відкритої неповаги» до латиської мови, яке визначатимуть мовні інспектори та пильні громадяни, а в разі спору — суддя.

■ Тель-Авів

Око за око

У місті Биньямін поблизу Тель-Авіва підірвав себе палестинський бойовик-самогубець. Крім нього, у вибуху загинуло дві ізраїльтянки. Ізраїльські танки через кілька годин після теракту обстріляли палестинський контрольно-пропускний пункт біля міста Дженін.

■ Агра

Не домовилися

Прем'єр-міністр Індії Атал Біхарі Ваджпаї та президент Пакистану Первез Мушарраф не змогли досягти помітного прогресу в урегулюванні двосторонніх відносин. Ваджпаї та Мушарраф не лише не підписали спільний документ, а й відмовилися провести спільну прес-конференцію. Прориву у двосторонніх відносинах стала на заваді різниця в поглядах на кашмірське питання.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Зведений балансовий звіт КБ на 1 липня 2001 р. Форма N11 150 "СТОЇК", м.КИЇВ

(тис.)

СТАТТІ БАЛАНСУ	на початок року 01.01.2001р.	усього 01.07.2001р.
АКТИВИ	**97252**	**100840**
Готівкові кошти	666	1084
Банківські метали	0	0
Дорожні та інші чеки	2	29
Кошти в НБУ	2833	1039
Кошти в інших банках	8687	12332
Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	0	0
у т.ч. цінні папери, емітовані НБУ	0	0
Резерв під знецінення казначейських ЦП	0	0
Нетто: казначейські цінні папери та цінні папери, емітовані НБУ	0	0
Депозити та кредити в інших банках	4043	6078
Резерв під заборгованість інших банків	0	0
Нетто: депозитів,кредитів в інших банках	4043	6078
Цінні папери в портфелі банку на продаж	13368	2716
Резерв під знецінення ЦП на продаж	0	0
Нетто: цінних паперів в портфелі банку на продаж	13368	2716
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	0	3610
Резерв під знецінення ЦП на інвестиції	0	0
Нетто: цінних паперів на інвестиції	0	3610
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	68143	68187
Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	1954	2215
Нетто: кредитів та фінансового лізингу (оренда), які надані клієнтам	66189	65972
Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	0	0
Основні засоби та нематеріальні активи	923	1098
Зношення основних засобів та нематеріальних активів	239	387
Нетто: основні засоби та нематеріальні активи	684	711
Нараховані доходи до отримання	474	1022
Резерви під сумнівну заборгованість за нарахованими доходами	0	27
Нетто: нараховані доходи до отримання	474	994
Інші активи	305	6276
Резерв під можливі втрати за дебіторською та сумнівною дебіторською заборгованістю банку	0	0
Нетто: інші активи	305	6276
СУКУПНІ АКТИВИ	**97252**	**100840**
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	**69787**	**73125**
Кошти банків	35663	40419
Депозити та кредити банків	15730	18975
у т.ч. кредити, отримані від НБУ	0	0
Кошти клієнтів	4897	13378
Інші депозити	0	0
Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
Кредити, отримані від міжнародних фінансових організацій	0	0
Субординована заборгованість	0	0
Нараховані витрати до сплати	20	166
Інші зобов'язання	13477	186
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	**69787**	**73125**

СТОЇК БАНК
Україна, 03110, Київ,
пр. Червонозоряний, 51
тел.: 276 3090, 245 7370
Ліцензія НБУ №72 від 15.03.2001 р.

(тис.)

СТАТТІ БАЛАНСУ	на початок року 01.01.2001р.	усього 01.07.2001р.
КАПІТАЛ	**27465**	**27715**
Статутний капітал	26240	26240
Зареєстрований статутний капітал банку	26240	26240
Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	0	0
Нетто: сплачений зареєстрований статутний капітал банку	26240	26240
Капіталізовані дивіденди	0	0
Викуплені власні акції	0	0
Результат минулих років	190	525
Прибуток минулого року, що очікує затвердження	0	0
Збитки минулого року, що очікують затвердження	0	0
Емісійні різниці	0	0
Загальні резерви	35	700
Результат поточного року	1001	250
СУКУПНИЙ КАПІТАЛ	**27465**	**27715**
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І КАПІТАЛ	**97252**	**100840**
Активи-пасиви (має бути 0)	0	0
Активи NN 380,390,391,392	0	0
Пасиви NN 380,390,391,392	0	0
Доходи NN 608,618,638,648	28	0
Витрати NN 708,718,738,748	28	0
Різниця (має бути 0)	0	0

Звіт про прибутки і збитки На 01.07.2001 р.

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Звітна дата	На 01.01.01
1.1	Процентний дохід	2	7147	16695
1.2	Процентні витрати	2	(5108)	(10134)
1	Чистий процентний дохід		2039	6561
2.1	Комісійний дохід		417	747
2.2	Комісійні витрати		(61)	(124)
2	Чистий комісійний дохід		356	623
3	Дивідендний дохід			
4	Чистий торгівельний Дохід	4	653	1341
5	Прибуток\збиток від інвестиційних цінних паперів			
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані й дочірні Установи та інших інвестицій			
7	Інший операційний дохід		(629)	32
8	Операційний дохід		2419	8557
9	Загальноадміністративні витрати	5	(1022)	(5315)
10	Витрати на персонал	6	(554)	(932)
11	Прибуток від операцій		843	2310
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	7	(290)	(1125)
13	Прибуток до оподаткування		553	1185
14	Податок на прибуток	8	(303)	(184)
15	Прибуток після оподаткування		250	1001
16	Непередбачені доходи\витрати	9		
17	Чистий прибуток\збиток банку		250	1001

Голова правління Глушко В.М.
Головний бухгалтер Плахотнюк С.В.

БАЛАНСОВИЙ ЗВІТ АКБ "КАПІТАЛ" на 01 липня 2001 року

(тис.грн.)

Рядок	Найменування	На 01.07.2001р., Сума
	АКТИВИ	
1	Кошти та залишки в НБУ	1739
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	0
3	Кошти в інших банках	15615
4	Цінні папери на продаж	0
5	Кредити та заборгованість клієнтів	34342
6	Інвестиційні цінні папери	2106
7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	259
8	Основні засоби та нематеріальні активи	3117
9	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0
10	Нараховані доходи до отримання	1501
11	Інші активи	1175
12	**Усього активів**	**59854**
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ	
13	Кошти банків	8200
14	Кошти клієнтів	24021
15	Інші депозити	0
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	0
17	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0
18	Нараховані витрати до сплати	626
19	Інші зобов'язання	8853
20	Усього зобов`язань	41700
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
21	Статутний капітал	15600
22	Капіталізовані дивіденди	0
23	Акції, що викуплені в акціонерів	-9
24	Емісійні різниці	1049
25	Резерви	571
26	Переоцінка основних засобів і нематеріальних активів	0
27	Нерозподілений прибуток	943
28	Усього власного капіталу	18154
29	Усього пасивів	59854

Голова Правління М.Л.Епель
Головний бухгалтер Г.Л.Павлюченко

ЗВІТ ПРО ПРИБУТКИ ТА ЗБИТКИ АКБ «КАПІТАЛ» за 1 півріччя 2001 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На 01.07.2001р., Сума
1.1	Процентний дохід	4077
1.2	Процентні витрати	-2116
1	**Чистий процентний дохід**	**1961**
2.1	Комісійний дохід	787
2.2	Комісійні витрати	-166
2	**Чистий комісійний дохід**	**621**
3	Дивідендний дохід	0
4	Чистий торговельний дохід	15
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	16
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0
7	Інший операційний дохід	17
8	**Операційний дохід**	**2630**
9	Загальноадміністративні витрати	-987
10	Витрати на персонал	-648
11	Прибуток від операцій	995
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-756
13	**Прибуток до оподаткування**	**239**
14	Податок на прибуток	-133
15	**Прибуток після оподаткування**	**106**
16	Непередбачені доходи/витрати	0
17	**Чистий прибуток/ збиток банку**	**106**

Голова Правління М.Л. Епель
Головний бухгалтер Г.Л. Павлюченко.

СКП «ПРИВОЛЬНОЕ» *(код 14123924) прекращает свою деятельность путем ликвидации. Претензии кредиторов принимаются в течение двух месяцев со дня опубликования объявления по адресу: 75123, Херсонская область, Цюрупинский район, село Привольное.*

Фінансова звітність АКБ «Київ» за II квартал 2001 року

Балансовий звіт АКБ «КИЇВ на 1 липня 2001 року

тис. грн.

Рядок	Найменування статті	01.07. 2001р.
	АКТИВИ	
1.	Кошти та залишки в НБУ	12423
2.	Казначейські та інші цінні папери що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	0
3.	Кошти в інших банках	47492
4.	Цінні папери на продаж	0
5.	Кредити та заборгованість клієнтів	135334
6.	Інвестиційні цінні папери	2877
7.	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній та дочірніх установ	2052
8.	Основні засоби та нематеріальні активи	14304
9.	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0
10.	Нараховані доходи до отримання	30050
11.	Інші активи	8863
12.	Усього активів	253395
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	
13.	Кошти банків	31456
14.	Кошти клієнтів	167896
15.	Інші депозити	0
16.	Боргові цінні папери емітовані банком	0
17.	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0
18.	Нараховані витрати до сплати	1139
19.	Інші зобов'язання	9104
20.	Усього зобов'язань	209595
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
21.	Статутний капітал	30000
22.	Капіталізовані дивіденди	6000
23.	Акції, викуплені в акціонерів	(592)
24.	Емісійні різниці	0
25.	Резерви	7671
26.	Переоцінка основних засобів і нематеріальних активів	293
27.	Нерозподілений прибуток	0
28.	Результат поточного року	428
29.	Усього власного капіталу	43800
30.	Усього пасивів	253395

Голова Правління М.С.Марченко
Головний бухгалтер Г.Г.Павлюченко

Звіт про прибутки та збитки АКБ «КИЇВ» на 1 липня 2001 року

тис. грн.

Рядок	Найменування статті	01.07. 2001р.
1.1.	Процентний дохід	11823
1.2.	Процентні витрати	(8059)
1.	Чистий процентний дохід	3764
2.1.	Комісійний дохід	5522
2.2.	Комісійні витрати	(248)
2.	Чистий комісійний дохід	5274
3.	Дивідендний дохід	99
4.	Чистий торговельний дохід	1042
5.	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	170
6.	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані й дочірні установи та інших інвестицій	0
7.	Інший операційний дохід	644
8.	Операційний дохід	10993
9.	Загальноадміністративні витрати	(4530)
10.	Витрати на персонал	(2178)
11.	Прибуток від операцій	4284
12.	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(3492)
13.	Прибуток до оподаткування	792
14.	Податок на прибуток	(277)
15.	Прибуток після оподаткування	515
16.	Непередбачені доходи/витрати	(87)
17.	Чистий прибуток/збиток банку	428

Голова Правління М.С.Марченко
Головний бухгалтер Г.Г.Павлюченко

До відома акціонерів відкритого акціонерного товариства «Миколаївцемент»

Правління ВАТ «Миколаївцемент» повідомляє, що відповідно до рішення Спостережної ради ВАТ «Миколаївцемент» щорічні загальні збори акціонерів Відкритого акціонерного товариства «Миколаївцемент» (далі — «Товариство») відбудуться 06 вересня 2001 року об 11.00 у приміщенні головного офісу ВАТ «Миколаївцемент» за адресою: м. Миколаїв, Львівська обл.

Порядок денний:

1. Затвердження результатів підписки на додатковий випуск акцій Товариства.
2. Внесення змін до Статуту Товариства шляхом викладення його у новій редакції.
3. Звіт Правління про результати діяльності Товариства за 2000 рік.
4. Обрання нових членів Спостережної ради.

Реєстрація акціонерів Товариства відбуватиметься з 8.30 до 10.30 06 вересня 2001 року та буде здійснюватися на підставі: паспорта або інших документів, що посвідчують особу; для представників акціонерів — довіреностей, засвідчених реєстратором Товариства чи Правлінням Товариства або інших довіреностей, оформлених відповідно до чинного законодавства.

Для ознайомлення з документами, що стосуються порядку денного Загальних зборів акціонерів Товариства, акціонери можуть звертатися за адресою: м. Миколаїв, Львівська обл., приміщення головного офісу ВАТ «Миколаївцемент», 3-й поверх. Довідки за телефоном: (03241) 31-105.

Голова правління ВАТ «Миколаївцемент» Постоловський А. О.

Арбітражний суд Вінницької області (21000, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) порушив справу № 771/5 — про банкрутство ВАТ «Корделівський цукровий завод», с. Корделівка, Калиновського р-ну, Вінницької обл., р/р 26005224034001, в Калиновському ТВБВ Вінницької облдирекції АК АПБ «Україна», МФО 302441, ЗКПО 00371699.

Арбітражний керуючий (розпорядник майна) Кубряк О. В., м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2а/121, тел. 35-57-95.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування.

Арбітражний суд Дніпропетровської області постановою 06.06.2001 р. у справі № Б24/2/49/00 визнав ДП «Дніпропетровський хлібокомбінат № 3» ВАТ «Хліб» банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор Рябчий С. В. (ліцензія 000052), р/р 2600930130099 в Ленінському ПІБ, м. Дніпропетровськ, МФО 305329, код ЗКПО 00381485, 49700, м. Дніпропетровськ, вул. Панікахі, 2, контактний телефон: 8 (0562) 65-89-65.

БАЛАНСОВИЙ ЗВІТ АБ «БРОКБІЗНЕСБАНК»

(тис. грн.)

АКТИВИ	**01-07-2001 р.**	**01-01-2001р.**
Готівкові кошти в касах банку	8 445	5 276
Кошти в НБУ	29 355	52 277
Кошти в інших банках	155 704	120 534
Кредити та депозити в інших банках	92 777	69 594
Цінні папери в портфелі банку на продаж	0	0
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	81 847	83 800
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	319 082	256 151
Матеріальні та нематеріальні активи	69 817	50 747
Інші активи	65 434	67 363
БАЛАНС	**822 461**	**705 742**

ПАСИВИ	**01-07-2001 р.**	**01-01-2001 р.**
Корахунки інших банків	77 754	90 225
Кредити та депозити інших банків	190 169	95 418
Кошти клієнтів	397 198	400 107
Інші депозити	0	0
Інші пасиви	95 979	57 757
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	**761 100**	**643 507**
КАПІТАЛ БАНКУ, у т. ч.	**61 361**	**62 235**
зареєстрований статутний капітал	16 922	16 922
БАЛАНС	**822 461**	**705 742**

Звіт про прибутки та збитки

	01-07-2001 р.	**01-07-2000р.**
Доходи	34 787	26 764
Витрати	34 065	25 826
ПРИБУТОК	**722**	**938**

Голова правління О. В. БУРЯК
Головний бухгалтер Т.Д. НЕЧИПОРЕНКО

«Ми забезпечимо солодом усіх... Навіть найвибагливіших українських виробників пива»

Ці слова генерального директора відкритого акціонерного товариства «Славутський солодовий завод» Тетяни Іванюк підтверджені досить переконливими економічними показниками. Повний обсяг виробництва у 2000 році становив 39459 тонн, що на 53% більше, ніж попереднього року. Обсяги закупок українського ячменю збільшилися на 179% і це забезпечує безупинну роботу підприємства сьогодні. Наприкінці 2001-го планується сягнути позначки 76 тисяч тонн солоду за рік та істотно наростити обсяги реалізації продукції.

На славутському солоді працюють нині такі велети, як пивзавод «Славутич», Львівська пивоварня, на ньому варять чимало сортів пива «Оболонь»... Таких успіхів підприємство досягло практично за рік, хоча дехто вже пророкував заводу «клінічну смерть».

Історія Славутського солодового дещо нагадує спорудження другого енергоблока Хмельницької АЕС. 12 років будувалося підприємство, весь цей час завезене обладнання простоювало просто неба. Пуск заводу співпав з початком перебудови. Солодовий, на жаль, не зміг самостійно втриматися на плаву і ледь остаточно не збанкрутів. «Вийти з коми» підприємству допомогла скандинавська пивоварна компанія «ВВН», яка викупила контрольний пакет акцій. Відразу після цього було розроблено нову організаційну структуру, розпочалася модернізація підприємства, завод запрацював на повну потужність і став чи не найсолміднішим виробником українського солоду.

Водночас славутчани взялися розв'язувати і ще одну проблему, так би мовити, державної ваги. Адже донедавна у нас практично не вирощували пивоварний ячмінь, не було навіть держстандарту щодо нього. Маючи найкращі землі для такої культури, Україна здебільшого закуповувала солод за кордоном. Аби створити надійну сировинну базу під потреби виробництва, славутчани завезли нові сорти ячменю, налагодили співпрацю з вирощення та вдосконалення якості ячменів з фінською фірмою «Бореаль». На кошти заводу 45 керівників сільських господарств навчалися цій справі у Швейцарії, Швеції, Фінляндії; майже 500 осіб прослухали семінари, які проводили в Україні закордонні фахівці. Результати цих зусиль видно по тому, яким гарним ячменем заколосилися подільські землі. До речі, щоб дати піднятися з колін селянам, завод свідомо закуповував цю сировину за високою ціною. На черзі впровадження ще одного виду інвестування Славутським солодовим вітчизняного сільського господарства: застосування на полях нової техніки зменшить втрати під збирання врожаю на 80%...

Повертаючись до самого підприємства, слід хоча б побіжно згадати усі ті прогресивні зміни, які сталися тут опісля 1998 року. Очолити Славутський солодовий довірили молодому, але талановитому і підприємливому директору. Маючи за плечима юридичну та фінансову освіту, факультет бізнесу Оксфордського університету, досвід роботи з кадрами та на пивоварному заводі, Тетяна Петрівна Іванюк уміло повела цей корабль. Її та інших керівників заводу сьогодні сміливо можна віднести до ділової еліти України. Усі перебудовчі процеси на підприємстві підпорядковувалися головній меті: виробляти якомога більше солоду, що відповідав би найвибагливішим вимогам сучасних пивоварів. У 2000 році за допомогою компанії EBS розробляли і впроваджували ефективну систему забезпечення та контролю якості. Підібрано оптимальні режими ведення технологічних процесів. Контроль за якістю ведеться на всіх стадіях виробництва. На полях солодорощення встановлено високоякісні датчики вологості та температури з виведенням показників на дисплейний екран. Завдяки реконструкції обладнання з підготовки води для проведення замочування ячменю вдалося скоротити процес солодорощення з 8—9 діб до 7, що позитивно вплинуло на якість продукції та зменшило собівартість солоду. Відновлено систему вентиляції та стрічкові конвеєри, зроблено капітальний ремонт даху елеватора, задіяно всі ємності для зберігання зерна. В силосах елеватора встановлено термопідвіски з датчиками температури в зерновому шарі з автоматичним виведенням показників на монітор комп'ютера. Зменшилися споживання електроенергії, мазуту, води. Реалізовано проект щодо встановлення компенсуючих обладнань, споживання реактивної енергії...

— Сьогодні у Славуті виробляється солод вищого і першого класу, він нічим не поступається імпортному, — ділиться думками Тетяна Петрівна. — Хоча нам дуже важко конкурувати із закордонними виробниками, приміром, з тією самою Німеччиною, де пиво варять з XIV століття. До того ж у нашій країні досить непросто займатися виробництвом, бо часто стикаємося з несерйозним ставленням до праці, байдужістю деяких чиновників. Та нам поки вдається знаходити солідних партнерів, соратників по справі. Маємо розуміння та підтримку від голови Славутської райдержадміністрації Романа Олексійовича Білика...

Солодовники не тільки дбають про власне виробництво, ай ніколи не залишаються осторонь розв'язання проблем міста, району. Не обмежуючись офіційними відрахуваннями (хоча вони досить солідні), підприємство постійно допомагає освітянам, лікарям, малоимущим. Славутському солодовому належить ініціатива відродження та проведення гарного українського звичаю — свята Врожаю. На нього тепер з'їжджаються гості з усієї України і навіть з-за кордону.

Якщо завод працюватиме так і надалі, то всі дороги по солод вестимуть до Славути.

Наталка КОБЕРНИК.

Адреса підприємства:
30000, Хмельницька обл., м. Славута, вул. Кірова, 138.
E-mail: malthous@sl. km. ua.
Телефон/факс приймальної: (03842) 7-06-91.

 Оголошення

До уваги акціонерів АБ «Енергобанк»

Повідомляємо, що, відповідно до ст. 43 Закону України «Про господарські товариства», за пропозицією акціонера, який володіє більш як 10 % голосів, вносяться зміни до порядку денного Загальних зборів акціонерів АБ «Енергобанк» 2 серпня 2001 року.

Додатково до порядку денного вноситься питання:

9. Про збільшення статутного капіталу АБ «Енергобанк»

Додаткова інформація з питання 9 відповідно із ст. 40 Закону України «Про господарські товариства».

Статутний капітал заплановано збільшити за рахунок додаткового випуску 12 000 000 простих іменних акцій банку, загальною номінальною вартістю 12000000 грн.

Мотиви збільшення статутного капіталу — розширення спектру банківських послуг та залучення додаткових фінансових ресурсів.

Проект змін до статуту, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу (абзац перший п.5.4.): «Розмір Статутного фонду Банку становить 26 450 840 (двадцять шість мільйонів чотириста п'ятдесят тисяч вісімсот сорок) гривень. Він сформований шляхом випуску 26 450 840 простих іменних акцій номінальною вартістю 1 гривня кожна.

Акціонери АБ «Енергобанк» мають пріоритетне право на придбання акцій додаткового випуску. Запланована дата початку підписки на акції — 15 жовтня 2001 року, закінчення підписки — 15 квітня 2002 року.

Збитків акціонерів, пов'язаних із збільшенням статутного фонду, не передбачається.

Додатково нагадуємо, що загальні збори акціонерів АБ «Енергобанк» відбудуться 2 серпня 2001 року об 11.00 за адресою: м. Київ, пл. І. Франка, 5, актовий зал АК «Київенерго». Реєстрація учасників зборів з 9.30 до 10.30.

Ознайомитися з документами, пов'язаними з порядком денним загальних зборів, можна в приміщенні банку за адресою: м. Київ,, вул. Лютеранська, 9/9, тел. 221-4170.

Правління АБ «Енергобанк».

Повідомляємо, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 30 серпня 2001 р. о 10.00 за адресою: м. Київ, вул. Рагненська, 4, 2-й поверх.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт правління за результатами господарської діяльності товариства у 2000 р. і в І півріччі 2001 р.
2. Про розподіл прибутку або порядку покриття збитків за результатами 2000 р. і нормативах розподілу роботи за 2001 р.
3. Про затвердження нової редакції статуту товариства.
4. Про затвердження нової редакції положення про загальні збори акціонерів.
5. Про затвердження нової редакції у положенні про спостережну раду.
6. Про затвердження нової редакції у положенні про ревізійну комісію.
7. Вибори нового складу спостережної ради.
8. Вибори нового складу ревізійної комісії.

Для участі у зборах акціонерам та їх представникам, які діють за їх дорученням, необхідно пред'явити реєстраційній комісії документ (паспорт), який засвідчує особу. Представникам юридичних осіб — довіреність на право участі у зборах. Довідки за телефоном (0572) 900-136.

Правління ВАТ «ХЕРП».

ТОВ фірма «РІГО»
повідомляє
про зменшення статутного фонду. Зацікавлених просимо звертатися за адресою:
м. Чернівці, вул. Руська, 20.
Тел.: 585-703.

В об'яві газети «Голос України» від 12.07.2001 року «Про збори акціонерів ВАТ Універсам № 28 «Вигурівщина» додатково вноситься пункт 4 «Внесення змін та доповнень до Статуту»

Згідно цього пункт 5 рахувати 6, пункт 6 — 7.

Правління ВАТ Універсам № 28 «Вигурівщина».

Арбитражный суд Харьковской области (г. Харьков, Госпром, 8-й под.) возбудил дело № Б-5635/2-30 о банкротстве с целью проведения санации должника его руководителем открытого акционерного общества «Купянский литейный завод» (63700, г. Купянск, Харьковской области, код ЗКПО 00235967, р/р 26004301760006 в Купянском отделении «Проминвестбанка», МФО 351511).

Распорядитель имущества Лаптев Анатолий Анатольевич, лицензия № 114 от 17.10.2000 г. Тел. (0572) 43-71-65. Руководитеь санации председатель правления ОАО «КЛЗ» Лущик Дмитрий Николаевич, тел. (05742) 5-67-31. Заявления (претензии) кредиторов принимаются арбитражным судом на протяжении одного месяца со дня публикации.

Згідно з постановою Арбітражного суду Вінницької області від 4 липня 2001 року, розпочато ліквідаційну процедуру по справі № 400/5-293 ВАТ «Гайсинський цукровий завод» (Вінницька область, м. Гайсин, вул. Плеханова, 150, код 00371601, МФО 302065, р/р 26003200139001 в Гайсинському відділенні Вінницької дирекції банку «Україна»). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого І. Я. Погрібного. Подача позовних заяв про включення до реєстру вимог кредиторів припинена.

Вниманию акционеров ОАО «Ингулецкий ГОК»

Уважаемые акционеры ОАО «Ингулецкий горно-обогатительный комбинат»!

С 25 июня 2001 года открытое акционерное общество «Ингулецкий горно-обогатительный комбинат» приступает к выдаче сертификатов акций ОАО «ИнГОК».

Сертификаты можно получить во Дворце Культуры ОАО «ИнГОК», который находится по адресу: Днепропетровская обл., г. Кривой Рог, ул. Каткова, 4. Время работы пункта по выдаче сертификатов с 10.00 до 19.00 часов ежедневно, кроме воскресенья и понедельника.

Выдача сертификатов будет осуществляться до 25 июня 2002 года.

Для получения сертификатов необходимо предъявить паспорт, а уполномоченным лицам — доверенность, оформленную в соответствии с действующим законодательством. Для получения сертификатов акций на несовершеннолетних необходимо прдъявить свидетельство о рождении ребенка и паспорт одного из родителей.

Всем акционерам, у которых в реестре отсутствует идентификационный налоговый номер, необходимо предоставить его регистратору, который находится по адресу: 02090, г. Киев, ул. Пражская, 5. Указанный номер также можно предоставить при получении сертификата.

Телефон для справок: (0564) 22-57-35.

Дирекция ОАО.

25.06.2001 года Арбитражным судом Запорожской области по делу № 5/2/219 принято постановление о признании ОАО «Запорожский хлебозавод № 4» 69009, г. Запорожье, ул. Готвальда, 2, ОКПО 05399811, р/с 26005300029003 в АО «Наш Банк», МФО 313690 банкротом и открытии ликвидационной процедуры.

Ликвидацию проводит ликвидатор Черненко Р. В. (лицензия № 000171 от 07.02.2000 г.), проживающий по адресу: г. Запорожье, ул. Новокузнецкая, 28-а, кв. 38.

Членами ликвидационной комиссии утверджены: Богословская Л. В., Никитенко Р. В.

Арбитражный суд Луганской области (91000, г. Луганск, пл. Героев ВОВ, 3-а) возбудил дело № 10/22Б от 21.06. 2001 г. о банкротстве малого частного предприятия «Техносервис». Код ОКПО 13371689, г. Лисичанск, ул. Октябрьская д.5, кв.9. Луганской области, р/с 2600121 в АКБ МТ Банка, Лисичанск, Луганской области, МФО 304751. Распорядителем имущества назначен Каратун Степан Семенович, лицензия № 047506 от 18.06. 2001 г. (91016, г. Луганск, ул. 16-я линия, д. 23, кв. 60).

Претензии кредиторов принимаются в месячный срок со дня публикации объявления.

Повідомлення про проведення
Загальних зборів засновників ЗАТ «Перетворювач»

31 серпня 2001 р. о 12 годині в приміщенні ВАТ «Завод «Перетворювач» за адресою: м. Запоріжжя, вул. Дніпропетровське шосе,9 відбудуться Загальні збори засновників ЗАТ. Реєстрація учасників зборів з 9-00 до 11-00. При собі мати паспорт.

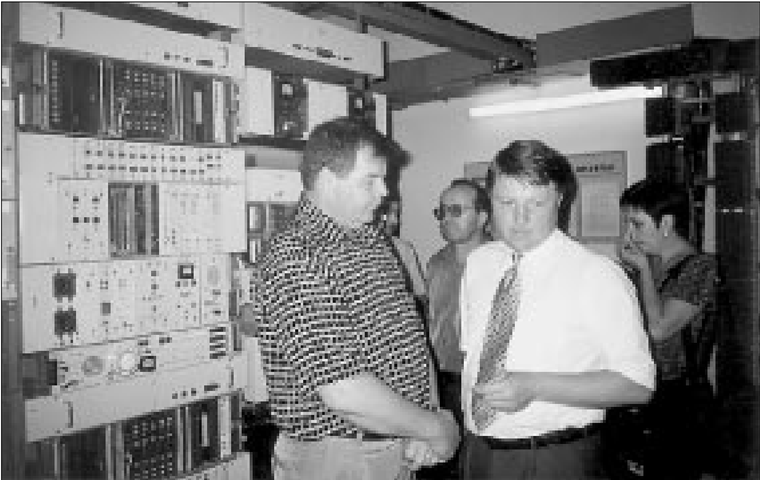
Порядок денний:

1. Про діяльність товариства.
2. Про реєстратора.
3. Зміни та доповнення до Статуту Товариства.

Довідки за телефоном (0612) 59-82-47.

Акції

Телефон у селі — не розкіш

У Сінгурах — одному з найбільших сіл Житомирського району — введено в дію сучасну АТС на 512 номерів.

— Не секрет, що особливо привабливі для отримання швидкого прибутку великі міста,— зазначив директор Житомирської дирекції ВАТ «Укртелеком» Василь Гандабура. — Чимало приватних операторів електрозв'язку взагалі переконані, що працювати в сільській місцевості — собі на збиток. А ми послідовно обстоюємо іншу позицію: телефонний зв'язок повинен бути доступний кожному. За кількістю сільських АТС Житомирщина займає друге місце в Україні. Рівень телефонізації в сільській місцевості — 8,8 телефону на сто мешканців. Тож перспективи для подальшого зростання значні.

Причому йдеться не лише про нарощування кількості абонентів. Наприкінці червня введено АТС в Новоівниці Андрушівського району — сучасна цифрова система комутації значно підвищила якість зв'язку, надала змогу користуватися послугами Інтернету. До кінця року в області передбачено ввести в дію ще п'ять сільських АТС. А вузли Інтернета уже діють у 13 райцентрах області.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

На знімку: заступник голови облдержадміністрації Олексій Кучмар і Василь Гандабура під час відкриття нової АТС.

Відкриття Нового Світу

Середньовічні лицарі, вікінги зі зброєю, вишукані французькі дами в мінарті на яхті «Кохана», що плаває понад зеленими дніпровськими кручами.

Погодьтеся, картина для столиці XXI століття аж ніяк не звична. І всі вони мріють, як і Колумб, про відкриття Нового Світу. А точніше парадизу, тобто раю.

Так розпочалась акція «Відкриття Нового Світу», присвячена 10-й річниці незалежності України, що її організувала Громадська рада України. Її голова Валентин Халецький відзначив, що подібні оригінальні заходи не лише зміцнюють авторитет держави, а й популяризують вітрильний спорт.

Днями біля київського Річкового вокзалу відбулися проводи яхтсменів до Судака. А на початку серпня у рамках акції в Новому Світі (Крим) відбудеться театралізоване дійство та фестиваль молодих виконавців. Завершиться захід урочистою зустріччю яхтсменів у столиці 24 серпня.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Реалії

Кримінальний талант

У рівненця В'ячеслава Ю. правоохоронці вилучили фальшиве посвідчення водія, знаряддя для підробки та чимало відбитків різноманітних печаток і штампів.

Фотохудожник, не маючи постійної роботи, підробляв довідки і документи. А «погорів» через 35-річного підприємця. Його підробні документи інваліда першої групи з вадами опорно-рухового апарату викликали інтерес у працівників міліції.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Як журналісти у Крим не по сіль їздили

В Ялті завершився журналістський автопробіг «Дорога до Криму: проблеми і перспективи», серед інформаційних спонсорів якого була газета «Голос України». З траси передає наш власний кореспондент Алла БРУСИЛОВА.

Щоб читач повірив, що найкращий відпочинок — у Криму, куди ведуть і найкращі дороги, група журналістів вирушила трьома «валками» до Ялти. Маршрут однієї з них пролягав через Херсон, де й долучився екіпаж у складі пілота — фотожурналіста Ігоря Альперта та штурмана — автора цих рядків.

Із Херсона нашу колону супроводжує перший заступник начальника обласної ДАІ Сергій Соколов. На Антонівському мосту через Дніпро Сергій Анатолійович ще раз розгортає маршрутний лист, бажає ні цвяха ні жезла на дорозі.

На чолі колони стає машина ДАІ. Маячки, сирена — і весь попутний та зустрічний транспорт, хочеться вірити, з повагою пропускає нас.

Біля Армянська нас «підхоплюють» кримчани. Без зупинок долаємо дорогу майже до Ялти.

Тут, у будинку відпочинку Національної спілки письменників уже розташувалася основна група. У складі — вітчизняний автомобіль «Деу-Л-1300», прибув і «Богдан» — новий автобус Черкаського заводу, комфортна машина, з кондиціонером і телевізором.

* * *

Другого дня на чолі з «хрещеною матір'ю» автопробігу, головою Всеукраїнського автоклубу журналістів Людмилою Мєх автобусами «Кримавтогазу» вирушаємо до Сімферополя, де відбувається прес-конференція з головою кримського уряду Сергієм Куніциним. Знайомимося з роботою лікеро-горілчаного заводу «Союз Віктан», котрий є генеральним спонсором Всеукраїнського журналістського пробігу.

* * *

Завершилася акція в Ялті «показовими виступами» учасників пробігу, які під пильним оком журі виписували «вісімки» та «дев'ятки». Серед тридцяти екіпажів наш херсонський розділив сьоме місце з севастопольською командою у складі журналістів Володимира Ілларіонова та Сергія Курочкіна. Вручений приз — електрочайник — ми передали Херсонському молодіжному фотоклубу.

До речі, на церемонії нагородження призи були й від журналістів — чайника з рук Людмили Мєх отримав і керівник УДАІ Ялти Михайло Удод — за створення належних умов для «автобігунів». А страхова компанія «Едем» порушила традицію страхувати лише авто, не старші за десять років і вручила поліс «горбатенькому» учаснику пробігу. Нехай мотає кілометри!

Херсон—Ялта.

На знімку: херсонський екіпаж у складі пілота — фотожурналіста Ігоря Альперта та штурмана — Алли Брусилової.

Фото Ігоря АЛЬПЕРТА.

Це солодке слово «Артек»!

Міжнародний дитячий кінофестиваль «Артек» ось уже десятий рік поспіль збирає зірок кінематографії. І пробіг встиг до цього свята

«В моїй уяві актор — людина особлива й недосяжна. Я завжди так і вважала б, якби не кінофестиваль», —написала в артеківській газеті «Остров А» Аня Добровольська з російського Новокузнецька. Вони справді були доступні! Можна було їх слухати й питати, купатися на одному пляжі і ходити разом з ними на схили гір.

Юрбою ходили діти за Товстим, Кудлою і Костею-психіатором (в житті — Анатолій Журавльов, Андрій Смоляков і Володимир Горянський) із улюбленого серіалу «День народження Буржуя». Шкода, що сам Буржуй — Валерій Ніколаєв не зміг приїхати: знімається в кіно. Між іншим, Кудла, він же артист театру Олега Табакова, москвич, дізнавшись, з якої газети автор цих рядків, дуже чистою українською зізнався, що вже жив в Україні, в дитинстві, коли виховувався в сім'ї бабусиної сестри. І де б ви думали? В селі Дем'янівка Нижньосірогозького району Херсонської області! «Коли мене привезли знову до Москви, вихователі з дитячого садка не хотіли приймати і заявили мамі: «Научите ребенка разговаривать. Он же у вас «балакает!».

Зате москвич з Полтавщини Олексій Петренко «на ура» заспівав «Їхав козак за Дунай» і йому підспівували росіяни Олексій Кузнецов і Василь Лановий.

Наталья Бондарчук, дізнавшись, що кореспондент з Білозерського району Херсонщини, насамперед поцікавилася, чи поставили в Білозерці, на батьківщині її батька Сергія Бондарчука пам'ятний знак до 80-річчя видатного режисера. А почувши відповідь, попросила передати щиру подяку главі райдержадміністрації Олександру Чабану за виконану обіцянку.

...Пізно ввечері небо над «Артеком» розцвіло прощальним салютом.

— Нехай «найважливіше з мистецтв» пробуджує уяву, народжує бурю фантазії, дає змогу пережити разом з кіногероями і гостре щастя, і невтішне горе, і захоплення, — сказав, закриваючи урочистості, директор «Артеку» Михайло Сидоренко. — Нехай це свято подарує всім учасникам радісні хвилини співтворчості, суперництва, творення. Віват, Фестиваль! Віват, кіно!

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон — Артек.

На знімку: Михайло Сидоренко.

Фото Ігоря АЛЬПЕРТА.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 150000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 0311125.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Засновник і видавець – Верховна Рада України

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos